

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

TREČIADIENIS – WEDNESDAY, VASARIO – FEBRUARY 17, 2010 • Vol. CI Nr. 31

Kaina 75 c.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-16-10

PERIODICALS

Čikaga, vasario 16 d. („Draugas“) – Vasario 14 d., sekmadienį, Čikagoje, Jaunimo centre, vyko pagrindinis Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo minėjimas. Šis minėjimas yra seniausias Čikagoje tradicinis bendras 17-os lietuviškų organizacijų ruošiamas renginys, kurio pagrindinis rengėjas yra Amerikos Lietuvių Taryba. Pranešimą skaitė lietuvių kultūros komentatorius, žurnalistas prof. Stasys Goštautas iš Boston. Meninę programą atliko Lietuvių Operos Čikagoje choras.

Jono Kuprio nuotr.

Lietuvoje paminėta Valstybės atkūrimo diena

Vilnius, vasario 16 d. (ELTA) – 1918 m. vasario 16-ąją lietuvių tauta pasirinko kelią, kuris pareikalavo atkaklaus darbo, didvyriškumo ir aukos, ir kuriuo einame iki šiol, toliau kurdami ir stiprindami savo valstybę, Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga sakydama kalbą sostinės S. Daukanto aikštėje teigė prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Pasak D. Grybauskaitės, be Lie-

tuvos Didžiosios Kunigaikštystės istorijos, be nacionalinių sąjūdžių ir sukilimų, be knygnešių ir lietuviškos spaudos būtų sunku įsivaizduoti Nepriklausomybės akto atsiradimą. Laisvės siekis suvienijo tautą lemiamam žingsniui – atstatyti priešų sugriautą valstybę.

Sakydama kalbą į aikštę šalia Prezidentūros susirinkusiems žmonėms D. Grybauskaitė kalbėjo ir apie

dabarties valstybę, pilietiškumą ir kovą su korupcija. Anot šalies vadovės, Vasario 16-osios akte nebuvo žadėta nei materialinė gerovė, nei išskirtinės privilegijos – tik laisvė, kuri ir yra didžiausia vertybė.

Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga prezidentė D. Grybauskaitė ir visus šalies žmones pasveikino Jungtinių Amerikos Valstijų, Rusijos Federacijos, Europos Sąjungos šalių

vadovai.

JAV prezidentas Barack Obama sveikinimo laiške rašo, kad Amerikos žmonės yra dėkingi lietuvių tautai už tvirtą pasiryžimą stiprinti Lietuvos ir Jungtinių Valstijų transatlantinę partnerystę bei užtikrinti tarptautinį saugumą. Lietuvos pastangos ginti laisvę ir demokratiją, pasak JAV vadovo, yra geras pavyzdys tiems, kurie vis dar siekia žmogaus teisių.

Apdovanoti šaliai nusipelnę Lietuvos ir užsienio šalių piliečiai

Vilnius, vasario 16 d. (ELTA) – Minint Valstybės atkūrimo dieną Prezidentūroje už nuopelnus Lietuvos Respublikai buvo apdovanoti šaliai nusipelnę Lietuvos ir užsienio šalies piliečiai. Ordinus ir medalius iš prezidentės D. Grybauskaitės rankų priėmė daugiau kaip 20 apdovanotųjų.

Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžiumi buvo apdovanoti Christopher John Pridham Beazley – ilgametis Europos Sąjungos parlamento narys, delegacijos ryšiams su Baltijos šalimis pirmininko pavaduotojas (Jungtinė Karalystė), profesorius Arnor Hannibalsson – LR garbės generalinis konsulas Islandijoje (Islandijos Respublika) ir teologijos daktaras Algimantas Vincas Kajackas – Vilkaviškio katedros kapitulos kanauninkas, religinio meno ir bažnyčios istorijos specialistas.

Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko kryžiumi apdovanoti Sigitas Kudarauskas – buvęs ilgametis Klaipėdos universiteto profesorius, habilituotas daktaras, Žydrūnas Savickas – pasaulio 2005 m., 2006 m., 2009 m. galiūnų ir pasaulio 2005 m., 2007 m., 2008 m. galiūnų komandi-

Prezidentė D. Grybauskaitė įteikė valstybės apdovanojimus Lietuvai nusipelnusiems žmonėms.

President.lt nuotr.

nių čempionatų nugalėtojas, ir Romualdas Sokolovas Sviedrys – New York University profesorius, ilgametis Lietuvos mokslo istorikų asociacijos narys (JAV).

Vyčio Kryžiaus ordino Riterio

kryžius įteiktas Adai Urbonaitei (po mirties) – vienuolei seseriai Benvenutai, pagrindinio periodinio religinės minties žurnalo „Rūpintojėlis“ sumanytojai, redaktoriai ir leidėjai.

Nukelta į 6 psl.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias. Ateities pėdsakais (I) (p. 2)
- Atlantidos istorija (p. 3)
- R. Kriaučiūno skiltis (p. 3)
- Knyga „Aš – lietuvis“ skatina džiaugtis ir didžiuotis (p. 4)
- „Žygis už gyvybę“ Washington, DC (p. 5)
- Dar vieną draugą išlydėjus (p. 8)
- „Pasaulio skautijai – 100 metų“ (p. 8)
- Atsiminimai (166) (p. 9)
- Koncertai emigracijoje – dažniausiai tai atgaiva sielai (p. 10)

Valiutų santykis

1 USD — 2.53 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Lietuvoje ir išeivijoje pagreitį įgaunantys Vasario 16-osios minėjimai, redakcijos el. pašto dėžutę užplūdę sveikinimai primena, jog ši šventė yra gera proga dar kartą įsitikinti, ar pasiekėme ar bent priartėjome prie to, ko siekė Vasario 16-osios akto signatarai. Ar esame verti tos laisvės, to tikėjimo, to siekio atgimti ir būti vertais savo tautos piliečiais? Ir šiandien, 2009-aisiais, ieškome ženklų, kokiame kelio ruože esame. Šįryt iš Lietuvos atkeliavusiam el. laiške skaitau: „Žvilgsnis ir mintis stabtelėjo ties žmogaus, apsigaubusio mūsų trispalve, nuotrauka. Nuotrauka, į kurią tokiomis dienomis kaip ši žiūrime kiek kitomis akimis – laisvės spalvomis apsigaubęs laisvas žmogus, laisvas kurti, veikti, lipdyti, dirbti, būti laisvas. Su Lietuvos valstybės atkūrimo diena, mielieli! Geros dienos, gražių nuotaikų Jums, esantiems anapus Atlanto. Ir, kaip vi-suomet, – Vardan tos, LIETUVOS!“

Vyr. redaktorė Dalia Cidzikaitė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500. Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA

(metams kasdiena, paskelbta) \$250.00

JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

„Ateities pėdsakų“ dalyviai.

ATEITIES PĖDSAKAI

Vyresniųjų skaučių ir skautų suvažiavimas

v.s. fil. TAIYDA ir
s. fil. RICHARDAS CHIAPETTA
Vyresniųjų skautų skyriaus vadai

2009 m. spalio 16–18 dienomis į Bridgman, MI suvažiavo 40 vyresniųjų skaučių ir skautų. Suvažiavimas buvo skirtas jauniems vadovams, kurių pėdsakai tiesia kelią į ateitį Lietuvių skautų sąjungoje ir kitur. Pasirem-dami šia tema, skyriaus vadai parinko jaunus vadovus vesti užsiėmimus ir paskaitas/pašnekesius.

Susipažinimo vakaras ir pirmosios dienos rytas

Penktadienio vakarą suvažiavo dauguma dalyvių, juos pasitiko vyresniųjų skautų ir skaučių skyriaus vadai Taiyda ir Ričardas Chiapetta. Jaunimas, išikūręs patogiose Bethel Park patalpose, skaniai pavalgė vakariene. Po vakarienės ps. Edis vedė įvairius

Brolius Donatas Ramanauskas riša mazgą.

susipažinimo žaidimus, pralinksminisius visus. Prieš einant miegoti dar pabendrauome.

Šeštadienio dienotvarkė buvo įvairi, bet ne įtempta. Komendantas j.b. Aras Žygas kūrybingai pažadino dalyvius ir pranešė visiems susirinkti vėliavų pakėlimui saulei auštant. Apie dienos eigą buvo pranešta per vėliavų pakėlimą, po to dalyviai grįžo į vidų ir pavalgė karališkus pusryčius.

Kaip paruošti įdomią sueigą?

V. s. fil. Donatas Ramanauskas vedė pirmąjį pašnekesį. Brolis vis įdomiai moka išjudinti dalyvius. Skautai ir skautės buvo suskirstyti į keturias skiltis. Jos turėjo susikurti vardą, naudojant MI valstijos paukštį, sugalvoti garsą šūkiui. Pagrindinė Donato tema buvo sueigų planavimas. Dalyviai turėjo progos sukurti ir dalyvauti įvairiuose užsiėmimuose. Tai buvo geriausias būdas, kaip išmokti arba pasitobulinti, kaip paruošti įdomią sueigą. Po visų uždavinių vadovai turėjo bent keturias temas ir

Brolius Ričardas Chiapetta ir brolius Tomas Dundzila.

v.s. fil. Taiydos Chiapettos nuotrauka

užsiėmimus sueigoms ruošti savo veiklose.

Kaip kitaip padėti tuntui?

Po trumpos pertraukos j. ps. t.n. Vaiva Rimeikaitė vedė temą „Kaip padėti tuntui kitais atvejais“. Sesė Vaiva visiems išdalijo po lapą, kuriame reikėjo pažymėti, kiek laiko pašvenčiame arba paskiriame šeimai, darbui, skautams, mokslui, sau arba laisvalaikiui. Buvo įdomu pasižiūrėti, kam visas mūsų laikas paskirtas. Dar įdomiau, kad šioje grupėje dauguma labai daug laiko paskiria skautų veiklai. Ne visi gali kas savaitę ar kas antrą savaitę dirbti su vaikais – būti draugininku arba laivo vadu. Kalbėjome, kaip kitaip skautai gali prisidėti prie veiklos, kad tuntininkams ir vadovams būtų lengviau. Štai keletas minčių: mugės darbininkai, specialybių vadovai, iškylų vairuotojai, stovyklų tėvūnai arba apskritai stovyklaviečių ruošos padėjėjai, lėšų telkimo grupė, kaklaraiščių siuvėjai ir t.t.

Kaip ir kiek vartoti lietuvių kalbą sueigose?

Po trumpos pertraukos s.v. fil. Andrius Tamulis sukviėtė visus susėsti į ratą. Vyko pašnekesys apie lietuviškumą ar lietuvių kalbos vartojimą LSS veikloje. Ši tema jau svarstoma keletą dešimtmečių. Tikiu, kad visi sutinka, kad nėra lengva ir nėra vieno tikslo atsakymo, kaip geriausia išlaikyti lietuvių kalbą sueigose. Kiekvienas vienetą/tuntas yra kitaip sudarytas. Kai kurie vadovai silpniau lietuviškai kalba, kitur skautukai turi įvairaus lygio kalbos sugebėjimų. Apskritai, sueigas reikėtų vesti lietuviškai išverčiant į anglų kalbą. Bent tada skautukai įsimintų kai kuriuos žodžius ir pradėtų juos vartoti. Brolis Andrius davė sąrašą tinklalapių, kurie būtų įdomūs vadovams bei skautukams (sąrašą galima rasti www.skautai.net, sekant „Ateities pėdsakų“ nuorodomis). Diskusijos buvo įdomios, pritrūko laiko tęsti jas tiek, kiek norėjome.

Bus daugiau.

Dėmesio! Ieškome prekiautojų!

Čikagos lietuvių skautų tradicinė Kaziuko mugė įvyks š. m. kovo 14 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte.

Dar yra vietų prekiautojams!

Dėl išsamesnės informacijos prašome kreiptis į: Dainių Brazaitį familymed@hotmail.com
708-525-2846

Dėmesio! Dėmesio!

Pranešame, kad „Aušros vartų/Kernavės“ tunto sueiga, turinti įvykti šeštadienį, vasario 20 d., yra atšaukta. Tunto sueiga įvyks gegužės mėnesį.

Laukiame visų tėvelių ir sesių penktadienį, vasario 26 d., 6 val. v. Pasaulio lietuvių centro virtuvėje padėti pagaminti koldūnus Kaziuko mugei. Kaziuko mugė įvyks š. m. kovo 14 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte.

ATLANTIDOS ISTORIJA

EDWARD LUCAS

Prieš 20 metų, būdamas jaunas Londono laikraščio „The Independent“ žurnalistas, aš gavau nepriklausomos Lietuvos įvažiavimo vizą Nr. 0001. Tačiau labai greitai patekau į KGB rankas ir buvau deportuotas iš Sovietų Sąjungos. Jei kas nors man tada būtų pasakęs, kad Lietuvos siekis tapti nepriklausoma valstybe išsipildys, būčiau buvęs patenkintas. Tada atrodė, jog daugiausia, ką Baltijos šalys gali pasiekti, tai – ne visiškai valstybingumas, o kažkas panašaus į Puerto Riko ir JAV santykius.

Esu optimistas dėl Lietuvos ateities. Praėjusių dviejų dešimtmečių nesėkmės yra blogai, tačiau šalies laimėjimai daug įspūdingesni. Jei Lietuva pasimokys iš savo klaidų – o tai padaryti ji tikrai gali – 2020 ar 2030 m. minimos sukaktys bus daug linksmesnės nei 2010-aisiais.

O jeigu kas nors tada būtų tvirtinęs, kad Lietuva įstos į Europos Sąjungą ir NATO, apskritai būčiau buvęs nustebintas ir sužavėtas. Baltijos šalių sugrįžimas į Europos žemėlapi buvo vienas nuostabiausių praėjusio šimtmečio istorijos faktų. Jam galėtų prilygti nebent iš vandens gelmių staiga išnirusi ir į Jungtines Tautas sėkmingai įstojusi mitinė Atlantida.

Daugelis pokyčių nuo 1990-ųjų Lietuvoje buvo labai teigiami. Universitetuose ir leidyboje nelikus komunistų partijos kontrolės ir KGB čiuptuvų, pasikeitė kultūrinis gyvenimas. Lietuvos kultūros lobiai – literatūra, muzika ir menas – dabar jau yra Europos kultūros erdvėje, o ne nuošaliame ir apleistame užkampyje. Lietuva atsikratė uždarumo ir provincialumo kompleksų. Okupacijos laikais jie buvo savaimė suprantama savišaukos priemonė, tačiau prastai derėjo šiuolaikinėje Europoje.

Vilnius ar Klaipėda yra kosmopolitinės Europos vietos, kuriose žmonės iš viso pasaulio gali gerai jaustis. Daug lietuvių kalba užsienio kalbomis, o mano lietuvių kalba, de ja, per tą laiką suprastėjo: neturiu su kuo bendrauti lietuviškai.

Lietuva tapo pasaulio ekonomikos dalimi – įgyvendino tai, kas prieš du dešimtmečius atrodė neįmanoma ir baugino, nes ūkis buvo yrančios sovietinės planinės ekonomikos dalis. Kasdienybė tapo nepalyginamai patrauklesnė: nereikia kelias dienas laukti tarptautinio pokalbio telefonu ar ieškoti prekių, kurių tada galėjai rasti tik valiutinėse parduotuvėse.

Vykdydama savo užsienio politiką, Lietuva drąsiai gynė Gruzijos interesus ir taip grąžino savo 1990–1994 m. garbės skolą tokioms šalims kaip Islandija: būtent jos tada sugebėjo išgirsti Lietuvos siekius ir donki-

chotiškai paremti tikrą nepriklausomybę, kuri tada atrodė visiškai nereali. Lietuva atliko ir svarbų užkulisinį vaidmenį, kad būtų išlaikyti bendravimo kanalai su Baltarusijos režimu. Tačiau kartu Lietuva rėmė tos šalies žmones, kovojusius už politinę ir minties laisvę.

Kaip gyvenęs Lietuvoje 1990–1994 m., o vėliau joje nuolat lankydavęsis, mąstydamas apie šiuos pokyčius, aš vis dar stebiuosis.

• • •

Tačiau mane stebina ir daug liūdnesni dalykai. Žvelgiant iš šalies, galima pastebėti tris dideles Lietuvos nesėkmes. Viena iš jų – ilgalaikis strateginis planavimas. Daugiau nei dešimtmetį buvo aišku, kad Ignalinos branduolinę jėgainę teks uždaryti, tačiau viena kitą keitusios vyriausybės nesugebėjo pasiekti, kad energijos ištekliai būtų įvairesni, taupiau naudojami ir kad naujoji jėgainė būtų pradėta statyti. Skandalinga, jog dėl elektros jungties su Švedija buvo tariamasi taip ilgai. Kilusi sumaištis lėmė ne tik aukštesnes energijos kainas, bet ir prastesnį ūkio konkurencingumą. Lietuvoje puikiai mąstoma globaliai, tačiau praktiniai administravimo sprendimai įgyvendinami daug prasčiau. Tai siutina tokias šalis kaip Estija, kuri energetinį saugumą supranta kaip praktinį uždavinį.

Antra didelė nesėkmė yra korupcija. Stambusis kapitalas lengvai surado galimybių, kaip papirkti politikus, pareigūnus ir žiniasklaidą. Tai priežastis, dėl kurios priimami blogi praktiniai sprendimai, taip pat ir energetikos srityje. Be to, korupcijos problema griaua šalies piliečių ir užsieniečių pasitikėjimą šalimi. Kai rinkimų sistema nesuteikia prasmingos galimybės pasirinkti prie balsadėžių, pradedama balsuoti kojomis. Dešimtys tūkstančių lietuvių taip ir padarė, išvykdami į Britaniją, Airiją, kitas šalis. Dideli migracijos srautai yra geras įsijungimo į Europą ženklas. Tačiau faktas, kad tiek nedaug emigrantų nori sugrįžti, yra gėdingas priekaištas šalies politikams.

Trečiąją didžiąją nesėkmę Lietuva patyrė kurdama valdžios institucijas. Kai kurios buvo akivaizdžiai silpnos, visų pirma – prižiūrinčios bankų veiklą. Dėl jų itin skaudžiai kirto tokios problemos kaip beviltiškos paskolos ir kapitalo stoka.

Kitos institucijos, kaip antai Valstybės saugumo departamentas, buvo akivaizdžiai per daug galingos. Jis puikiai veikė iš pareigų pašalinant Rolandą Paksą, kai Lietuvai buvo iškilusi grėsmė. Tačiau įsikišimas į politiką turėjo būti išskirtinis atvejis, kartu atliekant daugybę veiksmų, kad tokios būtinybės niekada nekiltų. Atrodo, kad vietoje to VSD sureikšmino savo vaidmenį šalyje, kilo skandalų kai kuriems jo pareigūnams įklimpus į komercinius interesus, taip pat – be politinio pritarimo teikiant neiškilias paslaugas amerikiečiams.

Esu optimistas dėl Lietuvos ateities. Praėjusių dviejų dešimtmečių nesėkmės yra blogai, tačiau šalies laimėjimai daug įspūdingesni. Jei Lietuva pasimokys iš savo klaidų – o tai padaryti ji tikrai gali – 2020 ar 2030 m. minimos sukaktys bus daug linksmesnės nei 2010-aisiais.

Kelias.net

Herojai ir išdavikai

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Nepriklausomybės paskelbimo ir atkūrimo švenčių proga dažnai prisimename jos kovotojus, didvyrius, herojus. Taip pridera ir kartotina. Tuo pačiu, bent paraštėje, reikia paminėti ir tuos, kurie tas nepriklausomybės kovas ir pastangas užtęsė ar kuriam laikui sugniuždė. Jau daugelį metų skaitydami istorines knygas apie Lietuvos partizanus, vis pasipiktinū radęs aprašymus apie išdavikus. Nesipiktinū, kad tokie aprašymai yra, bet kad tokių žmonių buvo ir yra. Atrodo, jų būta apščiai. Tokios mintys vėl kilo skaitant knygą „Lietuvos partizanų kovos ir jų slopinimas MVD-MGB dokumentuose 1944–1953 metais“ (Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga, Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, Jankšto spaustuvė, Kaišiadorys, 1996).

Besiruošiant rašyti kiek plačiau paskaičiau apie išdavimo sąvoką ir pačius išdavikus. Vėl vartau „Lietuvių enciklopediją“ bei nardau internete. Pasak pirmojo minimo šaltinio, „išdavimas“ reiškia atsigrėžimą prieš vertybes, kurioms tarnavimas laikomas individo „šventa prievole“. Taigi, išdavimas yra daugiau negu pareigų neatlikimas, sutarties sulaužymas ar net paprastas pabėgimas pas priešą. Išdavimas visų pirma yra aktyvus įsipareigojimas kovoti prieš tai, ką lig šiol pats išdavikas laikė „šventu dalyku“. „Kadangi žmogui nėra lengva suprasti, kaip ‘šventumas’ gali būti perkeliamas į blogį ar ‘priešą’, išdavimas sutinkamas su pasipiktinimu ir pasibjaurėjimu. Nors išdavimas gali būti ne tik egoistinis, bet ir altruistinis, ne tik apmokamas, bet ir pasiaukojimu grindžiamas, visada jame glūdi kažkas neįtikėtino ir paslaptingo.“

Pradėjau galvoti apie man žinomus išdavikus. Pats pirmasis atėjęs į galvą buvo Judas Iskarijotas iš Galilėjos, už trisdešimt sidabrinių romėnams išdavęs Kristų. Įdomu, kad viename interneto istorijoje didžiausių išdavikų dešimtuke Judas laikomas pačiu pirmuoju, didžiausiu išdaviku. Kiti devyni garsiausi išdavikai eilės tvarka buvo: Talleyrand-Perigord (Prancūzijoje), Marcus Junius Brutus (Romoje), Heinrich Himmler (Vokietijoje), Silverio Dos Reis (Portugalijoje), Augusto Pinochet (Čilėje), Sundays Fernandes Calabar (Brazilijoje), Tommaso Buscetta (Italijoje), Aldrich Ames (JAV) ir Wang-Jingwei (Kinijoje). Nė vieno iš Lietuvos! Tai neturėtų reikšti, kad tokio pripažinimo niekas neužsitarnavo, tačiau į tą dešimtuką vis dėlto nepateko.

Iš lietuvių išdavikų pirmiausia mano atmintyje iškyla Urbonas, KGB talkinys slapyvardžiu „Žinomas“. Jis išdavė savo draugą Adolfą Ramanauską ir jo žmoną Birutę. A. Ramanauskas ir jo žmona buvo suimti Kaune 1956 m. spalio 12 d. Jis, Vanago slapyvardžiu, buvo paskutinis Lietuvos partizanų vadas. Atvežtas į Vilniaus KGB vidaus kalėjimą buvo žiauriai kankintas. Chirurginio skyriaus akte gydytojų komisija surašė akta, kur rašoma: „Į klausimus neatsako, be sąmonės, nuolat mėšlungiškai trūkčioja veido, liemens, apatinių galūnių raumenys. Pulsas vos juntamas, minkštas, mažas kraujospūdis 60/40. Ligonis visas kruvinas. Masyvus tvarstis lytinių organų srityje smarkiai permirkęs šviežiu raudonu krauju (...). Dešinioji akis užmerkta dėl hematomos; ant viršutinio voko rasta šešios plonos vielos arba vinies skersmens žaizdos, siekiančios akiduobę; daugybė įdrėskimų pilvo srityje, pjautinė kairės plaštakos 3-ojo piršto žaizda“ (Dokumentas numeris 194).

Kitame dokumente (nr. 195) LSSR KGB pirmininko K. Liaudžio pranešimas apie A. Ramanausko persekiojimą ir suėmimą. Ramanausko ir jo šeimos narių paieškoms vien 1956 m. buvo užverbuota 30 agentų. Tikičiausias A. Ramanausko ir Mažeikaitės (jo žmonos) pasirodymo vietos prie Merkinės ir Kaune buvo apraizgytos profesionaliais agentais. „Vykdydamas mūsų užduotį agentas ‘Žinomas’ 1956 m. spalio 11 d., pagal sutartą signalą, skubiai iškviatė operatyvinį darbuotoją ir pranešė, kad pas jį dviračiais atvažiavo Ramanauskas su žmona ir ketina nakvoti, įsigyti deficitinių prekių ir 12 d. rytą važiuoti atgal Alytaus kryptimi. Kadangi ‘Žinomo’ namuką ir butą buvome iš anksto išstudijavę, su agentu sudarėme signalinį ryšį, kad Ramanauskas ir Mažeikaitė, išeidami iš ‘Žinomo’ buto, būtų suimti. Išėjimai iš agento namo buvo stebimi iš lauko. Žvalgybininkai palaikė radijo ryšį su operatyvininkų grupėmis. Š. m. spalio 12 d. 8 val. 30 min. Ramanauskas ir Mažeikaitė su dviračiais išėjo iš agento namo ir pasuko Kampo gatve. Čia juos sulaukė Lietuvos SSR KGB operatyvinė grupė.“

Vykdydamas nurodymus organizuojant šių asmenų suėmimą, atkakliu ir kvalifikuotu darbu pasižymėjo Sinicinas Jakovas Fedoravičius, Martavičius Leonardas Vladovičius, Obukauskas Juozas Stanislavovičius, Dušanskis Nachmanas Noachovičius, Krugovconas Josifas Stepanovičius, Kolesnikovas Grigorijus Pavlovičius, Petraitis Povilas Jonovičius, Putveinas Nikolajus Ivanovičius, Vorobjovas Ilja Venediktovičius, Antanavičius Domas Juozavičius, Strabikaitė Jadvyga Antonovna, Petružis Jonas Juozovičius. Pirmieji dešimt buvo karininkai. Kaip matome, Urbono-Žinomo sąrašė nėra, nes po išdavimo Ramanauskai buvo suimti gatvėje, o ne jo bute. Kažkur kitur buvau skaitęs, kad Urbonas bijojo, kad suėmimo metu jo bute galėjo nutekėti kraujo ant jo kilimo.

1957 m. rugsėjo 24–25 d. Ramanauskas-Vanagas buvo nuteistas mirti. Nuosprendis įvykdytas tų pačių metų lapkričio 29 d. Vilniuje. Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, Urbonas-Žinomas gavo pensiją ir ramiai gyveno Kaune. Dabar jis jau miręs.

Bandžiau daugiau apie jį sužinoti internete. Nieko neradau, net jo vardo. Prieš dvylika metų viename savo straipsnyje („Draugas“, 1998 m. kovo 24 d.) Urbono-Žinomo klausiau: Ar dalyvavote savo draugo A. Ramanausko aštuoniasdešimtųjų gimimo metinių minėjime Vilniuje? Ar tebesididžiuojatės išdavęs savo draugą? Jam taip pat priminiau, kad giliausių paslapčių pasipasakojimas, stovint ant amžinybės slenksčio, gali turėti gydomosios ar net išganomosios galios.

Knyga „Aš – lietuvis“ skatina džiaugtis ir didžiuotis

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Specialiai „Draugui“ iš Lietuvos

Pasidžiaugti ir pasididžiuoti tuo, kad esame lietuviai, ragina nauja, neseniai pasirodžiusi ir daugiausia emigrantų iš Lietuvos vaikams skirta knyga „Aš – lietuvis“. Jos autorius – žinomas gamtininkas, fotografas, daugiau kaip dvejų dešimčių knygų autorius Selemonas Paltanavičius.

Netoli Marijampolės, Užbalių kaime, gimęs S. Paltanavičius – vienas labiausiai žinomiausių gamtininkų Lietuvoje. Vilniaus universitete baigęs biologijos mokslus, jis dirbo Žuvinto ežero rezervate, dabar yra Aplinkos ministerijos gamtos apsaugos departamento biologinės įvairovės skyriaus vedėjas.

S. Paltanavičius yra parašęs daugiau kaip dvidešimt įvairių knygelių apie gamtą, vaikams skirtų pasakų, mokslo populiarinimo leidinių. Pirmąją apsakymų knygą jis išleido dar 1978 metais, o Lietuvos rašytojų sąjungos nariu tapo beveik prieš du dešimtmečius.

S. Paltanavičius, parašęs apie 20 įvairių knygų.

Naujausia rašytojo knyga – Kaune išleista ir jaunimui skirta „Aš – lietuvis“. Autorius sako, jog būti lietuviu nėra labai paprasta, kai nemaža dalis tautiečių šiandien kraunasi lagaminus ir ieškoti skalsesnio duonos karnio išvyksta svetur – tada apie tautiškumą kalbėti yra sunkiau. Ne vienam jau neramu, ar po kelių šimtmečių tarp daugelio europiečių rasis bent keletas ar keliolika save vadinančių lietuviams.

Statistika ištis gąsdinanti – per 2009 metus iš Lietuvos emigravo daugiausia žmonių nuo pat Nepriklausomybės atgavimo 1990-aisiais. Tą lėmė ir suprastėjusi ekonominė bei finansinė padėtis, ir didėjantis nedarbas bei mažėjantis darbo vietų skaičius, kitos priežastys. Oficialūs skaičiai liudija, kad 2007 metais Lietuvą paliko 12 tūkstančių jos gyventojų, po metų – 15 tūkstančių, o pernai tas skaičius viršijo 27 tūkstančius. Žinoma, tai tik registruoti skaičiai, o juk dar nemaža dalis gyventojų išvyko ir neužfiksuoti.

Lietuva pagal emigrantų skaičių dabar pirmąją Europos Sąjungoje, o nuo 1990-ųjų iki dabar ją jau oficialiai paliko apie 0,5 milijono gyventojų. Žinoma, kažkiek, gerokai mažiau jų čia ir atvyko gyventi. Iš oficialiai 2009 metais išvykusiųjų apie 11 proc. emigravo nuolatiniam gyvenimui į Jungtines Amerikos Valstijas.

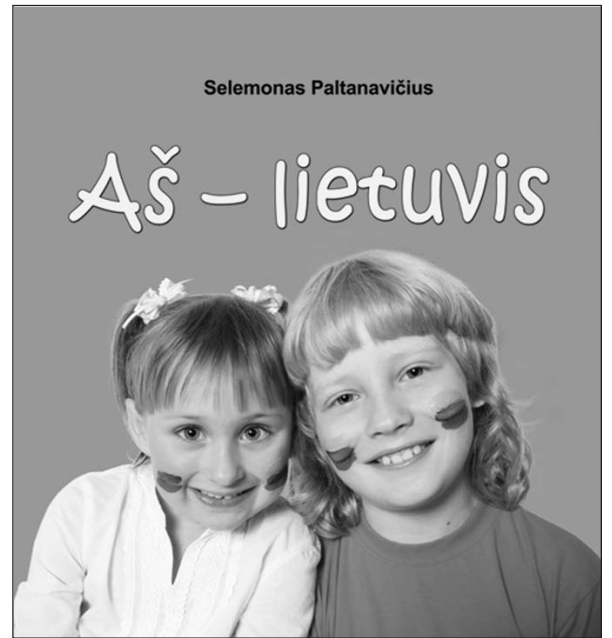
Visą šią statistiką turėdamas galvoje rašytojas S. Paltanavičius ėmėsi knygos tautinio ugdymo tema. Jis mano, kad „Aš – lietuvis“ pirmiausia skirta emigrantų vaikams ir tikisi, kad dalis šių knygelių, kurių leidimą parėmė Lietuvos 1000-mečio direkcija, juos pasieks. Ar vaikai jas skaitys (jei moka skaityti lietuviškai), ar jie supras, kodėl apie tai kalbama, rašytojas nesima spręsti.

Jo nuomone, tą galėtų užtikrinti tėvai, jei jie pasirinko lietuviškąjį gyvenimo būdą, brangina savo tautines vertybes. O šis pasirinkimas – kiekvieno asmeninis reikalas. Žinoma, vaikai gali galvoti ir kitaip nei jų tėvai, ir taip dažniausiai būna, bet vaikams turėtų būti sudaromos sąlygos žinoti viską apie Lietuvą. O meilė Lietuvai šiaip sau neateina, už ją reikia kovoti.

„Ši knygelė radosi ne šiaip sau – apie ją galvoju seniai. Mane nuo vaikystės žavėjo tėvų, mokytojų pasakojimai apie pirmosios Nepriklausomos Lietuvos vaikų patriotizmą, apie savo vietos supratimą pasaulyje. Užaugau kitoje aplinkoje, kai reikėjo meluoti, tačiau tėvai man visada sakė tiesą. Žinojau, kas buvo Lietuvos partizanai, kas – S. Darius ir S. Girėnas, roviau linus ir dalyvavau spaudžiant sėmenų aliejų, su mama kepiu naminę duoną, drožinėju medį. Šiandien, pasirodo, visa tai tampa priverstine egzotika, nes apie tai nekalbama, to nemokoma mokyklose, vaikai neturi nė mažiausios galimybės prisiliesti prie savo šaknų“, – apgailestauja knygos autorius.

Jis sako, kad tokias permainas regėti yra skaudu, o dar skaudžiau matyti žmones, kurie tame procese nemato nieko baisaus. Vargu ar viena kukli knygelė gali tą padėti pakeisti iš esmės, bet jei bent dalis vaikų prisimins apie tai, ką skaitė, susidomės tuo, kaip kepama duona, audžiama, verpiama ar meistravama, tada jau bus prisidėta prie mūsų tautos atminties žadinimo temos.

Paklaustas, kas turėtų rūpintis tautiniu ugdymu, S. Paltanavičius sako, kad įprasta manyti, jog mokykla, tačiau visi suprantame, kad mokykla turi

Naujojo leidinio viršelis.

kasmet reikia išleisti bent penkias dešimtis, mokyimo programose bent penktadalį temų siekti su tautiškumu, savo tautos savimone“, – teigia rašytojas S. Paltanavičius.

Paklaustas, kaip jis pats apibūdintų lietuvi, gamtininkas atsako, jog pirmiausia jis turi puikiai kalbėti lietuviškai. „Manau, jis gali būti kiek grubokas, gal ne toks lankstus, bet – grynas, tikras, net – drąsus. Dar tikiuosi, kad tikras lietuvis pats žino visas savo vertybes, jis savo vaikui paseks bent dešimt liaudies pasakų, užmins šimtą mįslių“, – įsitikinęs pašnekovas ir prisimena sutiktus kelis brandaus amžiaus švedus, kurie niekaip negalėjo prisiminti nors vienos švediškos pasakos.

S. Paltanavičius mano, kad poreikį kalbėti apie savo šalį, jos istoriją turime jausti ir ugdytis patys – primygtinai to niekas neskatins ir nepatars. Tam

„Aš – lietuvis“ supažindina su daugeliu paprastų dalykų.

mokyti, o į ją atėjus septynerių metų vaikas jau turi turėti praktiškai visas savo gyvenimo nuostatas (ir tautines taip pat), kalbėti puikia savo krašto kalba, žinoti tai, ką žmogus iš tėvų ir senelių turi gauti pačioje gyvenimo pradžioje.

„Jei viso to nepadarys tėvai, mokykla bus bejėgė, o neprofesionalus žinių brukimas, kuris kartais irgi pasitaiko, tik sukels priešpriešą, ir tai labai žmogiška. Toks ir ratas išeina – nieko nežino seneliai, tėvai nieko neišmoko vaikų, o šie nieko neišmokys ir savo vaikų. Vadinas, savo žmones turime ugdyti patys – tokių knygų valstybės lėšomis

nepastebimai, neįkyriai turi būti sukuriama prielaidos.

„Kodėl gi nesukuriamas serialas, nors ir visai paprastas, lengvas, nepretenzingas būtent tautine tema? Kodėl nėra knygų vaikams ir paaugliams apie visam pasauliui žinomą Nilsą ir jo keliones su žąsimis – juk tai ištisas šalies istorijos ir etnografijos žinynas, parašytas ir išradingai, ir talentingai. Kodėl nėra švenčių, kuriose vaikai galėtų mokytis ką nors padaryti patys, gal net varžytis tarpusavyje – lupti bulves, atpažinti javus, melžti karvę, minkyti molį ar žiesti puodus?“, – klausia naujosios knygos autorius.

S. Paltanavičius nemano, kad kas nors iš tų vaikų būtinai taps puodžiumi ar melžėja – tiesiog žmogui reikia kuo daugiau žinoti ir mokėti, nes jis susideda iš gausybės aukso trupinių. Jei tie trupiniai nėra gryni, tada rezultatas būna nekoks. „Aš žinau, kad žmonės – taip pat ir lietuviai – nebūna nei maži, nei dideli. Jie būna arba tikri, arba ne“, – įsitikinęs S. Paltanavičius.

**MARGUTIS II
LIETUVIŲ RADIO LAIDOS**

Per WCEV radijo stotį 1450 AM banga
kiekvieną dieną nuo 8 val. v. iki 8:45 val. v.
išskyrus savaitgalius klausykite

Tel. 773-476-2242 seniausios Amerikoje lietuviškos radijo laidos

**AMERIKOS LIETUVIŲ RADIO LAIDAS GALITE GIRDĖTI
INTERNETU www.wcev1450.com**

WASHINGTON, DC

„Žygis už gyvybę“

JANINA ČIKOTIENĖ

Šių metų sausio 21–22 dienomis į Washington, DC atvyko tūkstančiai žmonių dalyvauti metiniame „Žygyje už gyvybę“ – protesto eisenoje prieš 1973 metais Aukščiausiojo Teismo priimtą įstatymą „Roe v. Wade“, įteisinsį abortus. Kai šio žygio pradininkė ir pirmininkė Nellie Gray suorganizavo eiseną pirmą kartą prieš 37 metus, ji tikėjosi, kad to vieno žygio ir užteks, ir kad Aukščiausiasis Teismas atitaisys savo klaidą ir įstatymą panaikins. Deja, viltys neišsipildė ir metinės protesto eisenos vyksta iki dabar.

Penktadienio vakarą Nekalto Prasadėjimo tautinės šventovės baziliką sausakimšai pripildė iš daugybės valstijų atvykę žygio dalyviai. Šv. Mišias aukojo iš Galveston-Houston, Texas, atvykęs kardinolas Daniel DiNardo su kitais kardinolais, vyskupais ir kunigais. Už jų stovėjo 400 klierikų. Naktį bazilikoje vyko budėjimas prie Švenčiausio Sakramento.

Šeštadienio rytą dalyviai vėl dalyvavo šv. Mišiose bazilikoje, po to pradėjo rinktis National Mall aikštėje. Ant didžiulės platformos, už kurios matėsi JAV Kongreso rūmai, rikiavosi delegacijos, kalbėtojai, atstovai, moterys, laikančios plakatus su užrašais „I regret my abortion“ (Aš apgailestauju dėl savo aborto). Ant vyrų laikomų plakatų matėsi „I regret lost fatherhood“ (Aš apgailestauju dėl prarastos tėvystės). Minia aplink platformą neįtikėtina greitai augo.

Organizatorė N. Gray pasveikino visus ir po himno bei maldos pristatė daugybę atstovų bei kalbėtojų. Į susirinkusius kreipėsi įvairių krikščionių grupių bei žydų ortodoksų dvasininkai, senatoriai, Kongreso nariai, gydytojai ir daugelis kitų. Visų bendra mintis buvo, kad kiekviena gyvybė yra svarbi, todėl reikia ir toliau kovoti už tuos, kurie patys negali kovoti – už mirčiai pasmerktus dar negimusius kūdikius. Buvęs JAV prezidentas George W. Bush visuomet telefonu pasveikindavo žygio dalyvius ir palinkėdavo, kad jų tikslai būtų pasiekti.

Dar tebevykstant kalboms, netoliese jau žygiui rikiavosi vadovai su vėliavomis bei plakatais. Pačioje pirmoje eilėje su raudonais apsiaustais stovėjo vienos gimnazijos mokiniai, kuriems buvo duota garbė nešti didžiulį, visą gatvės plotį apimantį, baltą plakatą su žodžiais „March for Life“. Kai šis plakatas buvo išvyniotas ir paduotas jaunimui, prasidėjo eiseną. Netrukus minia pasuko į Constitution gatvę ir pasipylė Aukščiausiojo Teismo link. Vežimėliuose stumiami vaikučiai, entuziazmo pilni įvairaus amžiaus mokiniai bei studentai, jauni profesionalai, o taip pat ir lazdomis pasiramsčiuodami seneliai judėjo pirmyn. Einantieji kalbėjosi, meldėsi, o jaunimas džiugino visus savo šūkiams bei dainomis. Jau artėjant prie Aukščiausiojo Teismo, žvilgtelėjus atgal, nesimatė minios galo, kuri bangavo lyg beribė jūra.

Prie Aukščiausiojo Teismo buvo pastatyta metalinė užtvara, neleidžianti žygiuotojų prieiti „per arti“. Čia vėl vyko kalbos – išgyvenusios abortus moterys pasakojo apie savo gailestį bei skausmą. Kitos laikė plakatus su žodžiais „Silent no more“

(Daugiau nebetylėsime), jos norėjo parodyti joms padarytą žalą. Po šių liudijimų daugelis dalyvių ėjo pasikalbėti su savo senatoriais ir Kongreso nariais apie šio žygio tikslą.

Manoma, kad eisenoje dalyvavo apie 300,000 žmonių. Kiekvienais metais dalyvių skaičius auga. Pastebimai daugėja jaunimo. Meteorologai numatė šiai dienai lietu ir sniegą, tačiau nenukrito nė vienas lašas, nenusileido nė viena snagė, o retkarčiais net saulutė nusišypsodavo.

Korespondentas Robert McCartney, pritariantis abortams, rašė plačiai žinomame laikraštyje „The Washington Post“, kad jis vyko stebėti žygį, norėdamas parodyti jo beprasmiškumą. Stebėdamasis jis sutiko, kad beveik pusė dalyvių galėjo būti jaunesni negu 30 m. amžiaus, o pasikalbėjęs su šiais jaunais entuziastais jis išgirdo, kad jie laiko save „karta už gyvybę“. Viena jauna moteris papasakojo, kad ji žino, kokį skausmą išgyvena abortus turėjusios moterys, nes jos mama, kuri turėjo abortą prieš jai gimstant, dar ir dabar po daugelio metų negali klausyti dulkių siurblio garso nedrebėdama – jis jai primena instrumentą, naudotą jai darant abortą. Korespondentas prisipažino klydęs apie žygio vertės nesupratimą ir pabrėžė, kad ši masinė demonstracija yra labai reikšminga, nes čia matyti, kaip entuziazmu užsidegę jauni aktyvistai daugybę metų stiprina kovojančius prieš abortus, kelia jų viltis apie įstatymo „Roe v. Wade“ panaikinimą.

Nuo 1973 m. „Roe v. Wade“ priimto įstatymo Amerikoje yra nužudyti apie 52 milijonai negimusių kū-

Švenčiant Lietuvos nepriklausomybės 92 metų sukaktį, Amerikos Lietuvių Taryba sveikina ir kviečia visus geros valios lietuvius jungtis į bendrą darbą stiprinant sunkiai iškovotą Lietuvos nepriklausomybę, tvirtinant vienybės ryšius tarpusavyje bei su broliais ir seserimis Lietuvoje, statant Tautos valstybingumą ant doros, sąžiningumo ir didžiadvasiškos aukos pamatų.

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA • LITHUANIAN AMERICAN COUNCIL
6500 SOUTH PULASKI ROAD • CHICAGO, IL 60629

dikių. Kasdien jų žūsta daugiau nei trys tūkstančiai.

Amerikos gyventojų nuomonė dėl abortų keičiasi. Ši valstybė tampa gyvybę palaikančių bei ją ginančių kraštu. Vėlyviausiose apklausose už gyvybę dabar jau pasisako daugiau

nei 50 proc. Amerikos gyventojų.

Pagrindinės televizijos stotys, išskyrus „C-Span“ ir „Fox News“ neatkreipė dėmesio į šį išpūdingą metinį „Žygį už gyvybę“. Visą žygį rodė katalikiška stotis „EWTN – Eternal Word Television Network“.

Jaunuoliai pradeda „Žygį už gyvybę“, nešdami žygio tikslą skelbiančią plakatą „March for Life“.

„Žygio už gyvybę“ dalyviai eina pro Kongreso rūmus link Aukščiausiojo Teismo.

Broniaus Čikoto nuotr.

Vilnius, vasario 16 d. (ELTA) – Vilniaus senamiesčio gatvėse vakar kvėpėjo blynais – tradiciškai buvo švenčiamos Užgavėnės, šįmet sutapusios su Nepriklausomybės diena, Vasario 16-ąją. Rotušės aikštėje savo šiltais žieminiiais kūrinių prekiauti tautodailininkai, buvo galima paskanauti Užgavėnių valgių ir gėrimų. Rotušės aikštėje galima buvo išsikępti proginį blyną, ten koncertavo Vilniaus vaikų folkloro ansambliai. Prie Gedimino paminklo Katedros aikštėje susirinkę kaukėti Užgavėnių persirengėliai, vedami Užgavėnių generolo ir šarvuotų viduramžių karių, Pilies gatve pajudėjo Rotušės link, kurios aikštėje šventės dalyvių laukė smagi Užgavėnių vakaronė „Žiema, žiema, bėk iš kiemo!“

Pasak šventės rengėjų, svarbiausia Užgavėnių veikėja – Morė – šįmet buvo labai lengvai pažeidžiama, nes padaryta iš balionų, o su ja susidorojo dalguotos giltinės, kurios visą kelią lydėjo Morė ir iki lemiamos akimirkos ją saugojo. Po Užgavėnių Pelenų diena prasidėjo Gavėnios laikotarpis, truksiantis septynias savaites iki šv. Velykų. **Eltos nuotr.**

Kalnuose žuvo lietuvis

Vilnius, vasario 16 d. (Delfi.lt) – Vasario 15 d. per sniego griūtį Slovakijos kalnuose žuvo Lietuvos alpinistas, pranešė DPA. Paaiškėjo, kad žuvęs lietuvis – garsiausio Lietuvos alpinisto Vlado Vitkausko sūnus Vaidotas, pranešė „Panorama“.

Nelaimė įvyko Aukštųjų Tatrų kalnuose. Gelbėtojai teigia, kad griūtį

sukėlė lietuvių alpinistų grupės nariai. Netoliese buvę slovakų alpinistai, pastebėję griūtį, puolė gelbėti lietuvius. Iš po sniego buvo ištrauktas vienas vyras, tačiau gyvybės ženklų jis neberodė. Kiti grupės nariai rimtesnių sužalojimų nepatyrė.

Tai pirmoji tokia nelaimė Slovakijoje šiais metais.

Apdovanoti šaliai nusipelnę Lietuvos ir užsienio šalių piliečiai

Atkelta iš 1 psl.

Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžiumi apdovanotas Raimundas Balza – Šiaulių „Aušros“ muziejaus direktorius, Lietuvos muziejų asociacijos vadovas.

Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžius įteiktas Stanislovui Rubinovui – Kauno kamerinio teatro meno vadovui ir Vladui Terleckui – Lietuvos Nepriklausomybės akto sig-natarui, Vilniaus universiteto docentui emeritui, Lietuvos pinigų ir bankininkystės istorijos tyrinėtojiui.

Vyčio Kryžiaus ordino medaliu D. Grybauskaitė apdovanojo Alvydą Šiuparį – pulkininką leitenantą, Motori-žuotosios pėstininkų brigados „Geležinis vilkas“ Provincijos atkūrimo grupės (PAG-9) vadą.

Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu apdovanoti Alfonsas Beresnevičius – rezistencijos metraštininkas, fotomenininkas, Džiulija Elena Fedirkienė – Ukrainos Lietuvių Bendruomenės pirmininkė, Elena Marcelionienė – lietuvių kalbos pradinio ugdymo turinio kūrėja, aktyvi švietimo pertvarkos dalyvė, Veronika Ramunė Ordo – Gdanskio lietuvių draugijos valdybos pirmininkė, lietuvių-lenkų kalbų vertėja (Lenkijos Respublika), Vida Stanislava Plentaitė – lietuvių kalbos pradinio ugdymo turinio kūrėja, aktyvi švietimo pertvarkos dalyvė ir Dalia Felicija Viskontas – aktyvi Kanados Lietuvių Bendruomenės narė, muzikė, lietuvių tautinės kultūros iššėivijoje puoselėtoja.

Valstybės vadovė taip pat įteikė Žūvančiųjų gelbėjimo kryžių žmonėms, kurie nepaisydami gresiančio pavojaus savo gyvybei gelbėjo žūvančius žmones.

Už drąsą, sumanumą ir ryžtą gelbstint žūvančius žmones, nepaisant gresiančio pavojaus savo gyvybei, Žūvančiųjų gelbėjimo kryžiumi apdovanoti Aurelijus Aglinskis (po mirties) – Pasvalio rajono žemės ūkio bendrovės „Vaškai“ traktorininkas-mašinistas, 2009 m. liepos 19 d. išgelbėjęs brolių nuo elektros iškrovos, Arvydas Mickus – Klaipėdos apskrities priešgaisrinės gelbėjimo valdybos Skuodo priešgaisrinės gelbėjimo būdinčios pamainos ugniagesys gelbėtojas, 2009 m. birželio 11 d. ne tarnybos metu išgelbėjęs dvi mažametes mergaites, moterį ir vyrą, kai auto-varijos metu automobilis apsivertė ir nuslydo į vandens tvenkinį, Vidmantas Sova (po mirties) – Telšių apskrities vyriausiojo policijos komisariato Mažeikių rajono policijos komisariato Viešosios tvarkos skyriaus areštinės specialistas, ne tarnybos metu gelbėjęs 2009 m. rugpjūčio 1 d. Baltijos jūroje skendusius tris žmones, Paulius Šepetauskas – Lietuvos žemės ūkio universiteto studentas, 2009 m. gegužės 12 d. išgelbėjęs upėje skendusį vyrą, Jūratė Zvėgienė – Rusnės specialiosios mokyklos auklėtoja, 2009 m. spalio 24 d. išgelbėjusi upėje skendusį mažametį vaiką, ir Valdas Žvigaitis – Šiaulių rajono Naisių kaimo gyven-tojas, 2009 m. spalio 11 d. gaisro metu išgelbėjęs savo tris vaikus ir su-

Vilnius, vasario 14 d. (ELTA) – Vasario 13 dieną po ilgos ir sunkios ligos Čikagoje mirė žymus gydytojas kardiologas, profesorius Rimgaudas Nemickas. 2007 metais žymiam gydytojui Rimgaudui Nemickui buvo suteiktas Komandoro didžiojo kryžiaus laipsnis.

L. Petrauskienės (ELTA) nuotr.

Diplomatai Britanijoje kas savaitę sulaukia lietuvių pagalbos prašymų

Vilnius, vasario 15 d. (BNS) – Lietuvos diplomatai Didžiojoje Britanijoje sako kiekvieną savaitę sulaukiantys neturinčių už ką tėvynėn grįžti lietuvių pagalbos prašymų, dažniausiai – šiemis negavus pažadėto darbo.

Panašių kreipimūsi tik rečiau gauna ir kitos Lietuvos atstovybės šalyse, kur gausesnės lietuvių bendruomenės. Tokiais atvejais diplomatai sako padedantys susisiekti su artimaisiais ir vietos socialinės paramos organizacijomis.

Lietuvos ambasados Jungtinėje Karalystėje konsulinis pareigūnas Giedrius Tamašauskas sakė, kad iš piliečių, kurie neturėdami lėšų kreipiasi dėl grįžimo į Lietuvą, skambučių sulaukiama kiekvieną savaitę.

„Tokiais atvejais patariame, kaip galima greičiau kreiptis pagalbos į artimuosius. Praradusiems dokumentus konsuliniai pareigūnai išduoda laikinus kelionės dokumentus, o piliečiams pageidaujant suorganizuoja ir pinigų perlaidas per Užsienio reikalų ministeriją. Asmenims, neturintiems gyvenamosios vietos, padedame bendradarbiaudami su Jungtinės Karalystės socialinės paramos ir labdaros organizacijomis“, – teigė G. Tamašauskas.

Pasak jo, šiuo metu didelio ir staigaus imigrantų iš Lietuvos antplūdžio nepastebima, bet tautiečių, atvykstančių dirbti į Jungtinę Karalystę, skaičius didėja daugelį metų iš eilės.

Iki 2009 metų pirmojo ketvirčio

pabaigos įsidarbinusių ir užsiregistravusių darbuotojų programoje buvo per 87,000 lietuvių, tačiau šioje statistikoje neatsispindi piliečiai, užsimantys individualia veikla, o būtent tokio pobūdžio darbas ar veikla tarp lietuvių yra populiariausia.

Lietuvos ambasadorius Airijoje Vidmantas Purlys sakė, kad atvejai, kada Lietuvos piliečiai neturi, už ką grįžti į Lietuvą, yra retesni – pernai tokių buvo keli. V. Purlio teigimu, Airijoje šiuo metu gali gyventi apie 90,000 Lietuvos piliečių.

Ambasados Vokietijoje trečiasis sekretorius Audrius Bendinskas teigė, kad ambasada sulaukia lietuvių prašymų padėti grįžti į tėvynę, bet jie nėra itin dažni.

Oficiali statistika rodo, kad Vokietijoje gyvena per 20,000 lietuvių. Didesnio lietuvių imigrantų srauto į Vokietiją tikimasi kitamet, kai bus panaikinti apribojimai įsidarbinti.

Lietuvos diplomatai ketinantiems vykti uždarbiauti pataria bendradarbiauti tik su leidimus turinčiomis įdarbinimo agentūromis, įsitikinti, kad įmonė, kurioje ketinama dirbti, tikrai veikia, o gyvenamosios vietos adresas yra tikras.

Oficiali statistika rodo, kad 2009 metais savo išvykimą iš Lietuvos deklaravo 22,000 žmonių. Daugiausia lietuvių emigravo į Jungtinę Karalystę, Airiją, JAV ir Vokietiją.

2010 metų pradžioje Lietuvoje gyveno 3,329 mln. gyventojų – tai 20,900 mažiau negu 2009 metų pradžioje.

SPORTAS

Xue Shen (dešinėje) ir Hongbo Zhao. **Reuters/Scanpix nuotr.**

Vilnius, vasario 15 d. (BNS) – Vancouver žiemos olimpiinių žaidynių komandų įskaitos pirmaujančia šaliimi, pagal iškovotus aukso medalius, po trečios varžybų dienos tapo Šveicarijos olimpinė rinktinė, kurios sąskaitoje net trys aukščiausios prabos apdovanojimai. Antroje vietoje – amerikiečiai, kurie yra iškovoję daugiausiai visų spalvų medalių – 8. Estija – su vienu sidabro medaliu – dalijasi 15-ąją vietą su lenkais ir australais. Iš viso Vancouver olimpiinius medalius jau iškovojo 20-ies valstybių sportininkai, o žaidynių auksu pasipuošė 11-os skirtingų šalių atstovai.

Vancouver olimpiinių žaidynių dailiojo čiuožimo sportinių porų varžybų čempionais tapo Kinijos atstovai Xue Shen ir Hongbo Zhao. Nugalėtojai aplenkė savo tautiečius Qing Pang ir Jian Tong. Bronzos medalius iškovojo Vokietijai atstovaujantys čiuožėjai Aliona Savčenko ir Robin Szolkowy.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Iranas tampa karine diktatūra, sako H. Clinton

Washington, DC, vasario 15 d. (BNS) – JAV valstybės sekretorė Hillary Clinton pareiškė, jog JAV prezidento Barack Obama administracijos nuomone, Iranas tampa karine diktatūra.

Per susitikimą su arabų studentais Kataro Carnegio Mellono universitete H. Clinton sakė, jog šiūtiškos respublikos Revoliucinės gvardijos korpusas, atrodo, Irane įgavo tiek galios, jog ima užimti vyriausybės vietą.

„Iranas juda karinės diktatūros link“, – sakė JAV valstybės sekretorė.

Susitikime, kurį filmavo televizija, H. Clinton paneigė, jog Jungtinės Valstijos planuoja imtis karo veiksmų prieš Iraną ir pridūrė, kad Washington siekia dialogo su Teheranu, tačiau negali „nieko neveikdamas laukti“, kol Iranas toliau, kaip įtariama, vykdo branduolinio ginklavimosi programą.

„Ne, mes ketiname sutelkti tarptautinę bendruomenę ir bendrai daryti spaudimą Iranui taikant Jungtinių Tautų numatytus apribojimus, ypač nukreiptus konkrečiai prieš tas bendroves, kurias kontroliuoja Revoliucinės gvardijos korpusas, kuris, mūsų nuomone, iš esmės užima Irano vyriausybės vietą“, – sakė H. Clinton atsakydama į klausimą, ar Washington ketina imtis karo veiksmų prieš Iraną.

JAV valstybės sekretorė mano, kad Irano branduolinę programą vadovauja Islamo Revoliucinės gvardijos korpusas. Ši įtakinga organizacija turi savo nuolatines karines pajėgas, aviaciją ir laivyną. Ši organizacija dalyvauja visuose svarbiuose šalies projektuose: kuriant raketas, išgau-

JAV valstybės sekretorė mano, kad Irano branduolinei programai vadovauja Islamo Revoliucinės gvardijos korpusas. **Scanpix nuotr.**

nant naftą, tiesiant kelius, statant užtvankas ir kuriant branduolines technologijas.

Tuo tarpu Iranas atmetė JAV valstybės sekretorės H. Clinton teiginius, kad jo šalis artėja link „karinės diktatūros“. Tokie teiginiai nuvilia, pareiškė užsienio reikalų ministras Manuschehr Mottaki. Jis apkaltino savo kolegę, kad ji per savo kelionę po Persijos įlanką sąmoningai klaidina visuomenę, praneša agentūra AFP.

„Pačiose JAV vyrauja tam tikra karinė diktatūra“, – pabrėžė ministras.

ES vadovai pasirengę padėti Graikijai

Bruselis, vasario 16 d. (ELTA) – Briuselyje posėdžiavę Europos Sąjungos (ES) šalių valstybių ir vyriausybės vadovai po susitikimo pareiškė esą pasirengę padėti Graikijai ir užtikrinti euro zonos stabilumą. Tačiau konkrečių pagalbos suteikimo Graikijai pažadų ES vadovai nedavė, praneša BBC.

Po susitikimo išplatintame ES vadovų pareiškime sakoma, kad Graikija turi imtis papildomų priemonių grąžinti savo didžiules skolas bei sumažinti biudžeto deficitą 4 proc. Pareiškime nenurodoma, kas turima omeny kalbant apie „ryžtingus ir suderintus veiksmus, jei to prireiks“.

Graikijos finansinės problemos padidino spaudimą eurui ir sukėlė įtampą finansų rinkose. Graikijos biudžeto deficitas šiuo metu siekia 12,7 proc., o tai yra keturis kartus didesnis deficitas už leidžiamą euro zonos narei.

Paminėtina, kad ES prezidentas Herman Van Rompuy pabrėžė, kad Graikija neprašė finansinės pagalbos.

Po ES vadovų susitikimo išplatintame pareiškime sakoma: „Mes visiškai remiame Graikijos vyriausybės pastangas ir išsipareigojimus padaryti viską, kas būtina, įskaitant papildomas priemones užtikrinti, kad ambicinga stabilizavimo programa 2010 metams ir paskesniems metams būtų įgyvendinta. Mes raginame Graikijos vyriausybę ryžtingai imtis visų šių priemonių, kad biudžeto deficitas 2010 m. sumažėtų 4 proc.“

Vokietijos kanclerė Angela Merkel pareiškė, kad Graikija „nebus palikta likimo valiai, tačiau yra taisyklės, ir jų turi būti laikomasi“.

ES prezidentas Herman Van Rompuy pabrėžė, kad Graikija neprašė finansinės pagalbos. **SCANPIX nuotr.**

EUROPA

TALINAS

Estijos ir Suomijos elektros perdavimo sistemų operatoriai pasirašė išankstinį susitarimą dėl antrojo 300 mln. eurų (408,4 mln. JAV dolerių) vertės elektros kabelio tiesimo tarp dviejų šalių. Pirmoji Estijos ir Suomijos jungtis „Estlink 1“ – pirmoji Baltijos šalių jungtis su kuria nors Vakarų Europos šalimi – pradėjo veikti 2006 metų pabaigoje. Antroji jungtis „Estlink 2“ turėtų pradėti veikti ne anksčiau 2013 m. pabaigos.

LONDONAS

Iš Didžiosios Britanijos sostinės Londono į Meksikos sostinę Meksiką skridęs oro linijų „British Airways“ lėktuvas pusiaukelėje dėl įtartino amerikiečio, reikalaujant Jungtinių Valstijų valdžiai, apsisuko ir grįžo į Londoną, rašo britų dienraštis „The Daily Telegraph“. JAV institucijos aptiko „skirtumą duomenyse“, susijusiuose su vienu iš lėktuvu skridusių amerikiečių. Dėl to lėktuvui nebuvo leista įskristi į JAV oro erdvę baiminantis galimo teroro išpuolio. Keleivis ir jo bagažas buvo patikrinti, vyras perduotas imigracinei policijai.

PARYŽIUS

Prancūzija išdavė suėmimo orderį, leidžiantį suimti JAV dviratinką Floyd Landis, kuris įtariamas įsilaužimu į kompiuterinę antidopingo laboratorijos sistemą 2006 m., pranešė Prancūzijos antidopingo agentūros vadovas Pierre Bordry. F. Landis 2006 m. laimėjo „Tour de France“ lenktynes, bet buvo diskvalifikuotas, kai dopingo testai parodė padidintą testosterono kiekį organizme. F. Landis visą laiką neigė, jog būtų susijęs su minimu įvykiu.

KIJEVAS

Išrinktojo Ukrainos prezidento Viktor Janukovyč inauguracija įvyks vasario 25 d. V. Janukovyč bus prisaidintas šalies parlamente per specialų Aukščiausiosios Tarybos posėdį. Tuo tarpu Ukrainos Aukščiausiasis administracinis Teismas (UAAT) gavo parlamento deputato Vitalij Barvynenko ieškinį dėl Centrinės rin-

kimų komisijos (CRK) nutarimo paskelbti prezidento rinkimų rezultatus. Parlamentaras prašo pripažinti neteisėtą CRK nutarimą dėl prezidento rinkimų rezultatų ir uždrausti šį nutarimą skelbti oficialiuose leidiniuose.

VATIKANAS

Aukštas Vatikano pareigūnas kreipdamasis į Airijos vyskupus, atvykusius susitikti su popiežiumi Benediktu XVI dėl Airijos bažnyčią sukrėtusio pedofilijos skandalo, pareiškė, jog nusidėjusi dvasininkija turi priimti kaltę dėl „pasibjaurėtinų veiksmų“. Šis raginimas nuskambėjo per mišias Šv. Petro bazilikoje, prieš pat vyskupų ir popiežiaus pasitarimą, kurio metu bus nuspręsta, kaip oficialiai reaguoti į katalikiškąją Airiją sukrėtusį vaikų lytinio išnaudojimo skandalą.

JAV

WASHINGTON, DC

Jungtinių Valstijų viceprezidento Joe Biden automobilių kortežas, vykęs į Vancouver olimpinės žaidynes, pateko į avariją, kurios metu nesunkiai nukentėjo kartu vykusios dvi buvusios JAV olimpietės, praneša naujienų agentūra „The Associated Press“. J. Biden atstovas spaudai išsamiai nekommentavo šio įvykio ir tik pranešė, kad JAV viceprezidento automobilis į avariją nebuvo patekęs. JAV viceprezidentas stebėjo JAV ir Kinijos moterų ledo ritulio komandų varžybas.

NEW YORK

Nežinomiems asmenims, kurie nufilmavo, kaip per protesto demonstraciją Teherane nušaunama viena iranietė, paskirta George Polk premija. Pirmą kartą šis žurnalistikos apdovanojimas skirtas anonimiškai paskelbtam darbu.

AFRIKA

TRIPOLIS

Libija nutraukė įvažiavimo vizų išdavimą daugumos Europos valstybių piliečiams, kurstydamą aistras, siaučiančias dėl diplomatinio konflikto su Šveicarija. Pradėta atsisakyti europiečiams išduoti vizas po to, kai Libijos laikraštis pranešė apie „griežtas priemones“, kurių griebėsi vietos valdžia, atsakydama į Šveicarijos valdžios sprendimą įtraukti į „juoduosius sąrašus“ kai kuriuos Libijos piliečius.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

<p>Ocean Freight</p>	<p>Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.</p>
<p>Auto Export</p>	<p>Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.</p>
<p>Small Packages</p>	<p>Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.</p>
	<p>Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.</p>
	<p>Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje</p>

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Dar vieną draugą išlydėjęs

BRONIUS NAINYS

Pažįstamą nuo senų laikų, reikėtų rašinio antraštę papildyti, nes su 2010 m. sausio 21 d. į amžinybę iškeliauvusiu Liudviku Kirkumi susipažinau bene 1937 metais, kai jis, Radviliškyje baigęs keturklasę, atvyko į Linkuvos gimnaziją. Mes, „seni“ linkuviai, įsidėmėjom jį greitai, nes jis apsigyveno ypatingoje vietoje, pas „viešpatį“, apie kurį mes visi gerai žinojom.

Linkuvos miestelio gyventojai savo pajamas papildydavo, nuomodami iš kaimų suvažiavusiems gimnazijos moksleiviams kambarius ir gamindami jiems valgi. Buvo moterų, kurios iš to verslo net pragyveno. Tokios buvo ir dvi seserys, turėjusios namą netoli gimnazijos, todėl ir nuomininkų joms nestigo. Būdingos buvo jos, nebeatsimenu – našlės ar merginos – savo laikysena bei papročiais ir į kiekvieną, nors ir paprasčiausią žinutę, atsiliepdavo dievobaimingais žodžiais „o, Viešpatie, Viešpatie“. Tuo vardu jos ir pagarsėjo. Gimnazistai tik taip jas ir vadindavo. O Liudas jų aplinkai irgi buvo būdingas: visada rimtas, nedaug kalbantis, mažai taisyšantis, nors kalbinamas buvo malonus, draugiškas, paslaugus. Neilgai Liudvikas Linkuvos gimnazijoje mokėsi. Berods, po poros metų, polinkio į inžineriją vedamas, išvažiavo į Kauną ir įstojo Aukštesniąją technikos mokyklą. Taip mudviejų ryšiai ir nutrūko.

Tačiau visgi ne visiškai, nors jų atsinaujinimo laukti prireikė net ketvirtį šimtmečio. Susitikome jau kitoje aplinkoje, kitoje pasaulio dalyje, Čikagoje, tokio pat likimo čia atblokti. Ir jau nebe kaip gyvenimui besirušiantys moksleiviai, bet kaip jam pasirošę, mokslus baigę ir specialybes įsigiję profesionalai inžinieriai, sukūrę šeimas ir besirūpinantys uždirbti joms pragyvenimą. Tai buvo akmenskaldos įrangos projektavimo bendrovė „Meisner Engineering“, kurioje dirbo daug lietuvių inžinierių ir braižytojų, atsiradusių čia vienam kitą rekomenduojant. Pažintis atsinaujino net ir artimu susidraugavimu. Ne vien tik mano su Liudviku, beje, tada mes jį jau vadinom Liudu, bet ir žmonių, kurios abi vėliau darbavosi inžinierių žmonių bendrijos valdyboje. O mudu dar rišo ir vėl bendras mokslo suolo trynimasis, siekiant magistro laipsnių Illinois Institute of Technology (IIT).

Liudas, panašiai kaip ir mes visi kiti, raudonojo okupanto iš Tėvynės išvyti ir laisvajame pasaulyje prieglobstį radę lietuviai, išgyveno būdingą to ketvirčio šimtmečio istoriją, kovodamas ne tik už būvį, bet ir už gyvybę. Kaune gyvendamas pirmosios bolševikų okupacijos metais jungėsi į pogrindį, kuriame tarp drąsių jaunų vyrų daug buvo ir Aukštesniosios technikos mokyklos studentų. Tą pačią veiklą tęsė ir vokiečių nacių okupacijos laikais ir kartu su visa šeima, broliu, seserim ir tėvais gelbėjo gyvybę pasitraukdamas į Vakarų, antrą kartą bolševikams Tėvynę užplūstant. O pasitraukimo kelias vedė ne kur kitur, kaip tik pas tokius pat lietuvių priešus nacius. Pas tuos, prieš kuriuos Liudas pogrindyje kovojo. Nors ir „saugiai“, kaip atsiminimuose yra užrašęs jauniausias sūnus, kompiuterių srities žinovas, be-

Liudvikas Kirkus

je, mano ir mano žmonos krikštasūnis Algis. Liudo uždavinys buvo plauti pogrindžio spaudą. Jo gyvenamasis butas Kaune buvo prie pat vokiečių valdomo saugumo, kurio daugumas tarnautojų Liudą pažinojo, todėl ir niekada jo spauda prikrautos rankinės netikrino. Nors toks „saugumas“ tikrai nepavydėtinas, tačiau viskas baigėsi gerai.

Nelengvi Liudui buvo devyni mėnesiai Vokietijoje nacių stumdomam belaukiant karo pabaigos, nes teko ir nuo bado gelbėtis, ir bombų saugotis, ir visaip sukaliotis nuo nacių brukamų pavojingų darbų pafrontėje. Tačiau mūsų bendravimo laikotarpiu tie visi laikai jau buvo likę tik įdomesniems prisiminimų pokalbiams.

Ne kokie, nors ir nebegrėsmingi gyvybei, buvo ir karui pasibaigus amerikiečių okupacijos Vokietijoje metai. Tačiau ir suveržtų diržų „gadyne“ gyvendamas, Liudas pirmąjį savo gyvenimo tikslą pasiekė – Lietuvoje pradėtus mokslus tęsė Aukštojoje technikos mokykloje Miunchene ir vainikavo juos diplomuoto inžinieriaus laipsniu. Ir netrukus jis jau plaukė į ilgesnio apsisistojimo vietą, beje, tuomet visgi dar niekas iš mūsų negalvojo – nuolatinę, nes tikėjom, kad netrukus įvyks žadama taikos konferencija ir po jos bus įvykdytas garsiosios JAV prezidento Franklin Roosevelt ir Didžiosios Britanijos premjero Winston Churchill surašytos Atlanto Chartos pažadas grąžinti laisvę prieš karą ją turėjusioms valstybėms. Taigi ir Lietuvai. Ir tuo laiku mes nežinojom, kad jau esame apgauti, kad mūsų Tėvynė, gal nė porai metų nepraėjus nuo šio dokumento viešo paskelbimo, per šiu abiejų didžiųjų susitikimą su žiauriausiu pasaulio žudiku Stalinu Teherane buvo jam parduota. Ir Liudui, taip pat, kaip ir mums visiems kitiems, tuo dokumentu tikėjusiems, Amerika liko jau nuolatinė gyvenamoji vieta. Ir guostis galime, kad ji ne Sibiras, kaip kad Stalinas norėjo, nes galėjo ir taip būti.

1954 m. vasario 13-tą Liudas situokė su Irena Daniusevičiute, ir jaunavedžiai, įsitvirtinę Čikagos lietuviškame Marquette Park, pradėjo naują gyvenimą. Dvigubą, tokį pat, kokį ir mes visi kiti, tokio pat likimo ištikti gyvenome: dienomis pragyvenimui užsidirbti skirtą amerikietišką, o vakarais ir savaitgaliais – lietuvių tautai išlaikyti ir dėl jos laisvės

„Pasaulio skautijai – 100 metų“

KĘSTUTIS JEČIUS

2007 m. gegužės 12 d. istorinėje Lietuvos Respublikos Prezidentūroje Kaune buvo atidaryta jubiliejinė paroda „Pasaulio skautijai – 100 metų“, kurioje buvo chronologiškai apžvelgta Lietuvos skautų organizacijos, kaip Pasaulio skautų organizacijos narės, veikla – buvo parodyta pasaulio ir Lietuvos skautų istorija nuo 1918 metų iki šių dienų.

2009 metų Nacionalinio M. K. Čiurlionio dailės muziejus išleido proginę knygą „Pasaulio skautijai – 100 metų“, kurioje publikuojama didžioji dalis 2007 metų parodoje rodytos istorinės medžiagos.

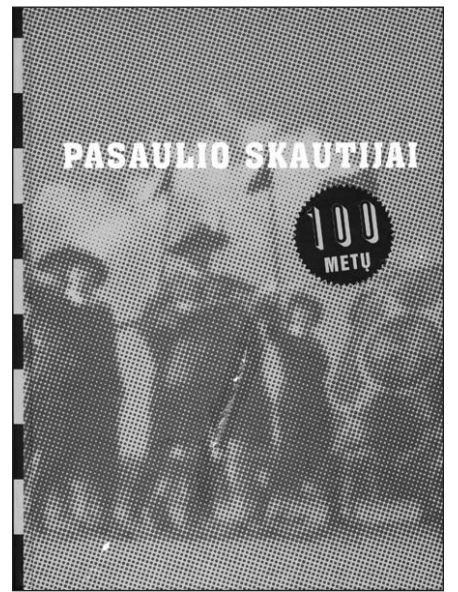
Parodos atidarymo metu įvyko konferencija „Lietuvos skautai – pasaulio dalis“. Joje skaityti pranešimai taip pat pasirodė 2009 metų knygoje. Knyga buvo pristatyta plačiai visuomenei ir Lietuvos skautams 2009 m. gruodžio 18 d. LR Prezidentūroje Kaune.

Tai 192 puslapių kietais viršeliais knyga. Knygos redaktorius fil. Giedrius Židonis. (Be minimo knygos redaktoriaus, pagrindinės knygos sudarytojos buvo fil. Vaida Sirvydaitė Rakutienė ir vyr. s. Rita Škiudienė, abi dirbančios Nacionaliniame M. K. Čiurlionio dailės muziejuje.) Knyga išspausdino KOPA Kaune. Knygos rėmėjai: Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos Respublikos Kultūros ir sporto rėmimo fondas ir Vydūno fondas JAV.

Knygą sudaro 22 straipsniai. Ji gausiai iliustruota fotografijomis, siekiančiomis net nuo 1924 metų iki dabar. Knygoje pristatoma Lietuvos įvairių skautų atributika, apdovanojimo ženklai ir ordina, vėliavos, gairės ir t.t. Tai istorinis leidinys, vertas kiekvieno skauto/ės ir lietuvių pasiskaitymo ar tik pasižiūrėjimo.

Turinys: 1. Paroda Pasaulio skautijai – 100 metų; 2. Pasaulio skautų judėjimo ištakos; 3. Lietuvių skautų susikūrimas ir veikla pirmoje Lietuvos Respublikoje; 4. Lietuvos skautai išeivijoje; 5. Kartu ir atskirai – liepsnojančios skautiško jubiliejiaus laužai; 6. Skautai Lietuvoje šiandien ir rytoj; 7. Skautų judėjimas ir tarptautinė bendrija; 8. Lietuvos skau-

tiškų organizacijų *Apskritas stalas*; 9. Šildanti Betliejaus taikos ugnis; 10. Gerojo darbo savaitgalis; 11. Lietuvos jaunųjų krikščionių sąjungos skautės ir skautai; 12. Lietuvos jūrų skautija; 13. Lietuvos lenkų harcerių (skautų) sąjunga; 14. Lietuvos nacionalinė Europos skautų asociacija; 15. Lietuvos skautija; 16. Lietuvos skautų seserija; 17. Lietuvos skautų sąjunga; 18. Lietuvos suaugusių skautų bendrija; 19. Studentų skautų korporacija „Vytis“ ir Akademinė skautų draugovė; 20. Žemaitijos skautų organizacija; 21. Exhibition Centenary of World Scouting ir 22. Asmenvardžiai.

Straipsnių autorių amžius įvairus, sakykim, nuo 18 iki 85 metų. Iš 23 autorių 8 yra Lietuvos ar išeivijos akademikai skautai. Iš pažįstamų pavardžių 12 autorių yra Lietuvos skautų organizacijų nariai.

Atidžiai perskaičius visus straipsnius, skaitytojas gali pajusti Lietuvos įvairių skautų organizacijų veiklą ir Lietuvos jaunimo pajėgumą. Atsižvelgiant į Lietuvos ministerijų paramą, galima spręsti, kad Lietuvoje skautavimas yra daugiau vertinamas kaip tobulas ir tautiškas jaunimo lavinimo būdas.

Knygos tiražas 1,000 egz., vienos knygos kaina 30 litų. Ją buvo galima įsigyti Kauno Prezidentūroje pristatymo metu, Nacionaliniame M. K. Čiurlionio dailės muziejuje bei jo padalinuose.

darbuotis – lietuvišką.

Į lietuvišką veiklą įsijungęs, daugiausia Lietuvių Bendruomenės ir inžinierių sąjungos gretose, Liudas niekada nekopė į viršūnes, nesiekė būti pirmuoju. Patogijai jam buvo būti nesumeruotu, tačiau visuomet teigiamas, paslaugus, talkininkaujantis. Šeimoje augo trys berniukai, ir ne visada vienodai ramūs. Sunkoka duona, ypač jų motinai Irenai. Abu tėvai nepartiniai, beje, ir amerikietiškaime gyvenime, todėl berniukus įrašė į skautus, kuriuose veikli buvo ir pati Irena. Siuntė juos į lietuviškas šeštadienines mokyklas, vežiojo į stovyklas, namuose tik lietuviškai tekalbėjo, todėl ir visi trys vaikai lietuviškai kalba taip pat, kaip ir tėvai, ir pagal galimybes seka jų pėdomis.

Lietuviškai veiklai Kirkai negailėjo nė pinigų ir, šalia paslaugios talpos, niekada neatsakė paprašytos paramos. Veiklos pagrindinis bruožas žymė – nepartiškumas lietuviškoje veikloje Liudui nekludė, bet pačiai

lietuvių – ir tautai, ir valstybei – tik padėjo. Nes jam niekada nė su kuo nereikėjo pyktis, nors savo nuomonę turėjo ir, reikalui esant, nevengė ją pasakyti. Daug skaitė, viskuo domėjosi, todėl gerai pažino ir išeivijos, ir okupuotos, o paskui ir vėl laisvos Lietuvos gyvenimą, todėl ir įdomus, logiškai mąstantis, tikroviškas buvo šias temas gvildenusiuose pokalbiuose.

Ramiai gyvenęs ir sulaukęs 87-erių, Liudas taip pat ramiai iš šio gyvenimo ir išėjo: savo namuose, valgydamas vakarienę ir šnekučiuodamas su žmona Irena ir jo aplankyti atvykusių sūnumi Vytautu. Išėjo dar vienas iš mano senų, artimų, nuoširdžių draugų, kurių jau vis mažiau ir mažiau belieka. Ilsėkis, mielas Liudai, Aukščiausiojo globoje, nuėjęs pas jį garbingu žmogišku, lietuvišku, katalikišku keliu. Visos Nainių šeimos vardu nuoširdžiausia užuojauta žmonai Irenai, sūnums ir jų šeimoms.

LIETUVOS KARIO ATSIMINIMAI

Leonas Čerškus

Nr. 166

Žaibiškai inventorizavau savo atmintį, ieškodamas kokių nors klaidų, kurias galėjau padaryti per paskutinius mėnesius bendraujant su kriminaliniais nusikaltėliais ar jų parankiniais, bet nieko tokio, kas galėtų mane pražudyti, aš neprisiminiau. Todėl susitvardęs paklausiau:

– Ko man ten eiti? Man neįdomu jūsų reikalai.

– Tu brigadininko pavaduotojas?

– Na, taip.

– Vadinasi tu privalėsi ateiti.

Tam, kad pamatytum, kad mes viską darom pagal įstatymus. Ir mūsų įstatymai yra teisingi, – tvirtai paaiškino rusų vagis pakvietimo motyvus, nepalikdamas man nė menkiausios spragos atsakyti ar išsisukti. Aš žinojau, kad nepakluses tokiam „kvietimui“, anksčiau ar vėliau būčiau „blatnųjų“ nugalabytas. Todėl man nieko kito nebeliko, kaip su nerimu laukti vėlyvo vakaro.

Atėjus „teismui“ skirtam laikui aš savo narų kaimyno buvau palydėtas į „sušilką“ (džiovyklą). Ten, kaip visuomet, tvyrojo karštis ir prieblanda. Bet tą vakarą buvo ypatingai karšta. Šilumą sklaidė įkaitinta iki raudonumo metalinė „krosnis“, suvirinta iš pusantrios statinės. Šioje lagerinio „teismo salėje“ jau radome „teisėją“ – gan inteligentiškos išvaizdos vagių vadą („urkaganą“) bei tris jo „pavaduotojus“. Jie ramiai sėdėjo ir tyliai šnekučiavosi, į mane nekreipdami jokio dėmesio. Visų akys buvo apsiblaususios, kaip nuo narkotikų.

– Ty tam sadij (Tu sėskis ten), – trumpai nurodė man vienas iš „teisėjų pavaduotojų“. Lionka blondin prisijungė prie savų kompanijos, o aš nulindau į nurodytą vietą ir atsėdau šešėlyje, kiek galima toliau nuo jų.

Neilgai teko laukti. Į „sušilką“ atėjo trys „malaletki“ (jauni 17–18 metų kaliniai, kalintys už smulkius kriminalinius nusikaltimus). Jie atsinešė tris bušlatus ir čiuzinį. Paskui greitai ir tvarkingai, lyg tai jiems būtų įprastas, kasdieninis užsiėmimas, visus tris bušlatus jie išskleidė ir vieną šalia kito patiesė ant „sušylkos“ grindų, patalpos viduryje, priešais „teisėjų“, padarydami savotišką kilimą. Įrengę šią keistą dekoraciją „malaletkos“ atsitraukė nuo jos prie sienų, pagarbiu atstumu nuo „teisėjų kolegijos“, klusniai laukdami iš jų tolimesnių nurodymų. Tada pakilo vienas iš „urkų“ ir išėjo atvesti „teisiąmojo“.

Jis grįžo greitai, priekini savęs praleisdamas išbalusį, bet išoriškai ramų, kaip avinėlį, neaukšto ūgio, kresną, kokių 26–27 metų rusą. Jo vardas buvo Petia, „klička“ – „Čiorny“ (rusiškai – „juodas“). Atrodė visai neseniai buvęs toks impulsyvus ir energingas, Petia Čiorny dabar nesipriešino ir visiškai pakluso kitų valiai. Atvedęs jį vagis, prieš prisijungdamas prie sėdinčių „senių“, švelniai stumtelėjo „teisiąmajį“ link patalpos vidurio, kad šis, užlipęs ant paruošto „kilimo“, veidu atsuktų į „teisėjų kolegiją“.

Be jokių įžangų „urkų“ vadas, vienu metu atliekantis „teisėjo“, „advokato“ ir „prokuroro“ vaidmenis, pradėjo kaltinamąją kalbą. „Prokuroras“, kaip ir įprasta tarp vagių, kalbėjo „pa fene“ (rusų vagių žargonu). Mano lagerinė patirtis jau leido neblogai suprasti šią kriminalinių

nusikaltėlių tarpusavio bendravimo priemonę.

Daugeliui „urkų“, kuriuos teko pažinti lageriuose, „pa fene“ buvo žymiai lengviau išreikšti savo mintis ir jausmus, negu įprasta šnekamąja rusų kalba, nors ir persodrinta keiksmazodžiais. Į klausimą „Pa fene bota-ješ?“ („Ar kalbi ‘pa fene?’“) gavę teigiamą atsakymą, jie iškart pasikeisdavo, nušvisdavo ir pradėdavo kalbėtis žymiai atviriau bei pagarbiau. Tas dažnai man pagelbėdavo išspręsti įvairius nesklandumus bei konfliktus, atsirandančius tarp kriminalinių ir politinių kalinių.

Šiandieną „po fene“ jau nebepakalbėčiau. Po tiek metų mano atmintyje išliko tik keli tos labai originalios rusų vagių kalbos žodžiai bei posakiai. Pavyzdžiui, lagaminą (rusiškai – „čedoman“) vagys vadindavo net keliais skirtingais žodžiais: „ugol“ (rusiškai – „kampus“), „maidan“, ir panašiai. Populiariausią nusikaltimų įnašį peilį, vagys vadino „pero“ (rusiškai – „plunksna“). Posakis „Na banu postavil ugol“ reiškė „Geležinkelio stotyje pavogiau lagaminą“. O palyginti švelnus urkos išpėjimas: „Šnifty vykaliu, suka, bliatj!“ („Akis išdūrsiu!“) paprastai būdavo skiriamas „mužikui“ (politkaliniui), kuris atsitiktinai pastebėjo vykdomą nusikaltimą ir nesugebėjo laiku apsiimti, kad jo nemato. „Sikucha būdu čerez Bataijski semafor!“ („Kad aš apmyžčiau Bataisko semaforą!“) buvo dažnai naudojamas vagių žodžių ar pažadų užtikrinimas, kurie jiems reiškė lygiai tą patį, ką mums lietuviams: „Kaip Dievą myliu!“

Kaip supratau, prieš tą „teisminį procesą“ buvo atliekami kruopštūs „tardyminiai veiksmai“, per kuriuos, ko gero, Petia Čiorny ir „raskalolsia“ (rusiškai „išsidūrė“ – t. y. palūžo).

Į tolimąjį Čiukotkos lagerį „Severny“ Petia Čiorny atsidangino kaip garbingas urka, ko gero, tikėdamasis, kad „visasąjunginis“ „vagių teisingumas“ čia jo nepasieks. Nuo to kažkada padaryto nusižengimo jau buvo praėję nemažai laiko. Bet „urkų“ įstatymai plėšikų ir teroristų sukurtose ir valdomose Sovietų Sąjungoje buvo veiksmingesni už valdiškus. Jų „teismas“ buvo panašus, bet žymiai griežtesnis ir gerokai garbingesnis negu jų „vyresniųjų kolegų“ iš NKVD. Šiuo atveju tai buvo ne enkavedistų „trojka“, bet „urkų“ „petiorka“. Taigi, vagių teismas skyrėsi nuo komunistinio ne tik tardyminių veiksmų bei teisėjavimo kokybe, bet ir kiekybe.

Po tiek metų man sunku būtų originaliai atkurti „kaltinamąją kalbą“. Todėl ją tik atpasakosiu lietuviškai. Taigi, „prokuroras“ ramiu, bet tvirtu balsu dėstė nusikaltimo aplinkybes:

„Pirma: tokiais tai metais, tokiame tai etape, plaukiant tokiu tai laivu, tu kortomis lošei su ‘mužiku’.“ („Įteisintajam vagiui“ lošti kortomis su „mužiku“ (eiliniu Gulago kaliniu – darbininku) yra nedovanotinas nusikaltimas). Antra: tu jam pralošei visus savo pinigus. (Tai jau dvigubas vagių „garbės“ paniekimas.) Ir trečia: nesugebėdamas garbingai atsilošti, tu jį papjovei ir atėmei jo sąžininių išloštus tavo ir kitų pinigus.

Bus daugiau.

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA

9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, MD
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos
gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ANDREW J. YU, MD

ir partneriai

Illinois Pain Institute

Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822

McHenry: 815-363-9595

Elk Grove: 847-718-1212

Barrington: 847-852-2000

www.illinoispain.com

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, MD, S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500

Margumynai

Lietuvoje gyvena ir liepsnotoji pelėda

Ar esate matę pelėdą? Kai kurios šių paukščių rūšys įsikuria šalia žmonių, tačiau dėl naktinio gyvenimo būdo yra mažai kam matomos, o dažnai net nežinoma, kad kur nors greta sodybos augančio medžio drevėje, namo palėpėje ar ūkiniame pastate įsikūrusi tokia kaimynė. Ir tik sutemo netikėtai šmėkstelėjęs be garso praskrendančio paukščio šešėlis ar netikėtas ūbavimas gūdų vakarą išduoda kažkur netoli esantį šį mistišką paukštį.

Dauguma Lietuvoje gyvenančių pelėdų neišsiskiria savo plunksnų spalvingumu, tačiau yra viena rūšis, kurią pamačius net sunku patikėti, kad tokie paukščiai gali būti. Tai liep-

snotoji pelėda (lot. Tyto alba) – Lietuvoje retas, į Raudonąją knygą įrašytas vidutinio dydžio paukštis. Tai itin šviesios spalvos, ilgakojės, širdies formos šviesų skruostų vainiką turinčios pelėdos juodomis akimis.

Kaip rodo archeologiniai tyrimai, liepsnotosios pelėdos šalia žmogaus gyvena jau nuo geležies amžiaus. Dabartiniais laikais įsikuria ūkiniuose pastatuose, fermose, grūdų saugyklose, senų pastatų palėpėse, bažnyčių bokštuose, kartais įvairiuose griuvėsiuose ar apleistuose pastatuose. Minta daugiausiai peliniais graužikais, kartais varliagyviais ar smulkiais paukščiais, medžioti mėgsta atvirame kraštovaizdyje. Šaltomis sniegingomis žiemomis dažnai medžioti pastatų viduje. Nėra itin balsingos, o jų balsas tikrai ne itin malonus – tai įvairūs gergždima, šnypštimai ar kvaksėjimai primenantys garsai, kartais gana šiurpus klyksmas.

Dėl paukščio paslaptingo gyvenimo būdo Lietuvos ornitologų draugija neturi tikslių duomenų, kiek liepsnotųjų pelėdų peri mūsų krašte, o daugiausiai informacijos gauta pagal rastų negyvų paukščių kieki.

Sutrumpinta

Remigijus Karpuška

Lietuvos ornitologų draugijos inf.

IEŠKO DARBO

* **Pagyvenusi** moteris ieško darbo. Gali dirbti ir kitose valstijose. Tel. 630-278-1921.

* **Vyras**, turintis ilgametę patirtį, rekomendacijas, vairuojantis automobilį, ieško pagyvenusių žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Tel. 773-715-5364.

* **Moteris** ieško darbo su gyvenimu. Dirba su visomis aparatūromis ir su sunkiais ligoniais. Tel. 773-396-9232.

* **45 metų** moteris ieško darbo su gyvenimu nuo kovo pradžios. Gali būti laikinas, galimi pakeitimai. Tel. 708-257-8715.

* **Moteris**, gyvenanti Palos Hills, ieško darbo šeštadieniais. Tel. 708-220-3202.

* **Moteris** ieško žmonių slaugymo darbo. Gali pakeisti arba išleisti atostogų. Tel. 312-492-8795.

STASYS CONSTRUCTION

Stalies darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokšti ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

KONCERTAI EMIGRACIJOJE – DAŽNIAUSIAI TAI ATGAIVA SIELAI

Šiandien skaitytojams siūlome pasikalbėjimą su dar viena Lietuvos meno žvaigždžių koncerto Čikagoje dalyve pianiste Ginte Čepinskaite-Bistras.

– Čikagos muzikos mylėtojai dar mena Gintę Čepinskaitę. Ar laukiate susitikimo su Čikagos žiūrovu?

– Iš tiesų visada mielai grįžtu į Čikagą. Labai myliu šį miestą ir branginu savo prisiminimus, susijusius su juo. Pragyvenus ilgiau kituose JAV miestuose, patyriau, kad vis dėlto gyvendama Čikagoje, jaučiausi arčiausiai Lietuvos.

Mano klausytojai Čikagoje, kuriems teko koncertuoti, daugiausia buvo mūsų tautiečiai: skirtingų kartų, skirtingų likimų, bet vienodai draugiški ir jautrūs muzikai. Nepaisant, kiek laiko esame „anapus balos“, ir kokiais būdais čia atsiradome, ką veikiame, mus visus jungia tas pats ilgesys ir noras pabūti drauge, tarp savų. Koncertai emigracijoje – dažniausiai tai atgaiva sielai ir proga praleisti laiką lietuviškoje draugijoje.

– Kas naujo Jūsų asmeniniame ir kūrybiniame gyvenime nutiko per tuos nesimatymo su čikagiečiais metus?

– Iš Čikagos 2002-aisiais „nutekėjau“ į Cleveland (ne taip jau ir toli), kur praleidau 3 laimingus metus. Čia gimė mūsų pirmi du vaikai – dabar jau septynmetė Maria ir penkiametis Andrius.

Vyrui Remiui pakeitus darbą, persikraustėme į Atlantą, kur atsidūrėme visai „nestandartinėje“ lietuvių bendruomenėje. Joje daugiausia – neseniai atvažiavę mokiniai ar dirbti tautiečiai, bendraujantys kaip didelė šeima.

Palikome namažai puikių draugų ir Čikagoje, ir Cleveland, ir Atlanta.

Jau Cleveland, o po to ir Atlanta pradėjau rengti „namų koncertus“, pasikviesdavau kolegą dainininką ar smuikininką. Susirinkdavo tikrai gausi publika. Surengdavau po porą pasirodymų per metus, visi jų laukdavo. Pas mane svečiavosi ir čikagietės, mano draugės dainininkės Lijana Kopūstaitė-Pauletti, Genutė Bigenytė, Nijolė Penikaitė, artistai iš Lietuvos, – Martynas Švėgžda von Bekker, Skaidra Jančaitė. Aš jiems akompanuodavau. Buvo malonu pabendrauti su seniai matytais kolegomis ir kartu palaikyti muzikinę formą.

Su Lijana, jos viešnageis metu, „išsigudrinome“ net įrašyti kompaktinę plokštelę.

Įsimintinas buvo mano mielos draugės, puikios pianistės, dabar gyvenančios Santa Barbara, CA, Eglės Janulevičiūtės rečitalis.

Vaikai buvo maži, keliauti daug negalėjau, bet prieš pusantrų metų išsprukau kelioms dienoms į Čikagą, kur su Genute Bigenyte suruošėme koncertą.

Jau antri metai (vėlgi, dėl vyro darbovietės pasikeitimo) gyvename Boston priemiestyje. Čia gimė mūsų pagrandukė Nora, kuriai neseniai suėjo metukai. Boston mane greitai susirado vietos lietuviai muzikantai ir jau teko koncertuoti. Žodžiu, kažkas vis po truputį vyksta, nors „nekunkuliuoja“, bet man kol kas to ir nereikia.

Andrius, Maria, Nora, Gintė, Remis Bistras.

– Kaip suderinate mamos ir pianistės pareigas?

– Pasakysiu labai trumpai – nesuderinu. Per šešerius metus gimė trys vaikai. Nesu „super“ mama ir nesistengiu ja būti. Tai buvo mano motinystės metai, ir mano karjera turėjo palaukti. Tik dabar pradėtu vėl sukliki kurybine linkme. Ačiū Dievui, kad iš muzikantų tėvų paveldėjau gerus genus ir mano pianistės „sportinė“ forma atsistato per keletą valandų net negrojus ilgą laiką.

– Ar bendraujate su Rytinio pakraščio Lietuvių Bendruomene?

– Esu čia dar gana neseniai, bet kadangi aš be lietuvių kaip be vandens, tai ryšių ieškau pati ir surandu. Bendrauju ir profesiskai, ir asmeniškai, kiek turiu laiko ir galimybių. Dabar, kai po truputį rankos tampa laisvesnės, mielai daugiau koncertuočiau ir kituose miestuose.

– Kokią patirtį įgijote gyvenama JAV, kokie didžiausi Jūsų kaip pianistės pasiekimai šioje šalyje? Ar nesinori kartais į viską spjauti ir grįžti į Lietuvą?

– Spjauti nėra į ką, nes turiu normalias, geras sąlygas auginti šeimą, o grįžti norisi visada. Mano pusė širdies yra Lietuvoje, kaip ir daugelio mūsų, emigrantų, – ir nieko čia nepadarysi. Per čia praleistus 15 metų, mano „traukinys“ Lietuvoje seniai nuvažiavo. Labai daug kas pasikeitė per tą laiką. Darbą, manau, kad ten turėčiau, bet išigyti būstą ir susikurti normalias sąlygas gyvenimui sau ir vaikams – kol kas nerealu. Kas nepasikeitė – tai mano nostalgija, kuri, deja, auga metams bėgant, ir ilgesys žmonėms, kuriuos labai myliu. Ten mano patys artimiausieji – giminės ir draugai.

Atvykau į JAV laimėjusi žalią kortelę ir planavau grįžti į Lietuvą, gavusi JAV pilietybę, bet viskas išėjo kitaip. Taigi jokių pasiekimų ir tikslų sau užsibrėžusi nebuvau, mano tiks-

las buvo pabaigti magistrantūros ir atlikėjiškos doktorantūros studijas Lietuvoje, nes iki šiol tikiu, kad pas mus meno specialistus paruošia daugiau. Taigi tą ir pasiekiau, skraidydama pirmyn atgal per Atlantą. Dėstyto darbas, kad ir solidžioje įstaigoje, manęs labai nevilioja. Gal dar ne laikas? Džiaugiuosi, kad turiu profesiją, kuri yra gana „internacionalinė“ ir visada galėsiu ne tik išsimaitinti, bet ir suteikti žmonėms malonių minučių.

– Ar kvietimų koncertuoti netrūksta?

– Kaip ir minėjau, esu atvira pakvietimams. Mielai talkinu solistams iš Lietuvos, man tai visada malonu. Kol kas kaip daigas iš po sniego aš tik pradėtu „išlysti“ po motinystės pertraukos į viešumą. Be abejo, Boston ieškosiu ryšių ir su amerikiečiais profesionalais.

– Ne paslaptis, kad publika, ateinanti klausytis koncerto, labai skirtinga. Ar pianistas jaučia publiką? Kokiai publikai maloniausia groti?

– Negalėčiau pasakyti, kad kada nors teko groti blogai publikai. Man ryšys su klausytoju yra visada nepaprastai malonus ir įdomus. Po koncerto prieina įvairiausi žmonės, kiekvienas savaip paliestas, sužadintas. Tai ir yra didžiausias atpildas, kad pavyko per muziką pasibelsti į klausytojo jausmus.

– Koks Jūsų atliekamų kūrinių repertuaras?

– Mano koncertinė veikla savime pakrypo į kamerinę muziką. Iš tiesų yra labai smagu muzikuoti ne vienai. Atlikėjų ryšys, naudojant tą pačią profesinę kalbą, yra didelis malonumas. Didžiausią repertuarą esu sukaupusi su dainininkais. Tai pradedo dar Lietuvoje, dirbant profesoriaus Virgilijaus Noreikos klasėje. Esu koncertavusi su daugybe dainininkų, visokių balsų savininkais, –

Nuotr. iš šeimyninio albumo

taigi repertuaras tikrai platus. Taip pat esu išgrojusi didelę dalį smuiko kamerinio repertuaro. Čia jau beveik 25 metus praktiškai esu „ištikima“ mano pagrindiniam partneriui Martynui Švėgždai von Bekker, su kuriuo koncertuosime ir Čikagoje.

– Ar yra toks autorius, kurį grodama „grojate save“?

– Grodama kūrinius fortepijonui solo, kaip ir kiekvienas atlikėjas, turėjau savo „arkliukus“, t. y. man nebūgali pavykstančius atlikti kūrinius. Tai buvo daugiausiai virtuozinis-romantinis repertuaras, – Liszt, Rachmaninov, Schumann, Chopin. Aš – nepataisoma romantikė tiek gyvenime, tiek muzikoje. Mano vyras juokiasi iš mano pomėgio žiūrėti Hollywood filmus, būtinai „gyvenimiškus“...

Matyt, kiekvienoje srityje geriau sekasi, kai gali rasti save tame, ką darai. Nors šiuo metu pradėtu knietėti sugroti šiuolaikinius kompozitorius. Labai noriu pabandyti pagroti Phillip Glass kūrinius, žavi A. Piazzza smuikui skirti „perliukai“.

– Po pasaulį pasklidę nemažai pianistų iš Lietuvos, tarp jų yra tokių, kurie groja geriausiose pasaulio salėse. Ar bendraujate su ne Lietuvoje gyvenančiais? Ar negrauzia pavydas pagalvojus, kad jie galbūt daugiau pasiekė nei Jūs?

– Su keletu pianistų bendrauju. Nė vienam iš jų nėra labai lengva, nė vienas nesėdi ant „rožinio debesies“, visi dirba ir gana sunkiai. Dauguma dėsto privačiai ar kokioje kolegijoje ir „prisiduria“ vienu kitu koncertu. Net ir ta saujelė jaunesnės kartos pianistų, dabar jau galinčių išeiti mokslus geriausiose JAV aukštosiose mokyklose, vos suduria galą su galu.

Pavydas negrauzia, nes žinau, kad tikrai neturiu kuo skūstis ir labai džiaugiuosi už kiekvieną menininką, kuris garsina Lietuvos vardą. Pati praėjau visą blaškymosi po pasaulį

Buvusiam Ateitininkų šalpos fondo valdybos nariui mirus,

**A+
dr. Vaclovui Šauliui**

reiškiame gilią užuojautą jo žmonai
**dr. Augustai Šaulienei, dukrai Augustai,
sūnums Dovui ir Morkui, jų šeimoms,
giminėms ir artimiesiems.**

Prisiminsim jo šviesų asmenį, reiškusį
pagarbą žmogui ir paramą jaunimui.

ŠIAURĖS AMERIKOS ATEITININKAI

kelią ir nekuriu jokių iliuzijų dėl kitų laimės, nes žinau, kaip tai sunku. Tik duok, Dieve, kam nors sėkmės „prasimušti“ šitoje geležinėje muzikantų rinkoje, kur perfekcionistai azijiečiai ir geriausios mokyklos atstovai – emigrantai iš Rusijos akylai stebi kiekvieną atsilaisvinančią vietelę. Mums, lietuviams, reikia labai pasistengti, kad apie mus išgirstų.

– Ar užsiimate pedagogine veikla? Jei taip, ar esate patenkinta savo – mokytojos – darbu?

– Visą savo buvimo Amerikoje laiką, su trumpomis pertraukomis, dėščiau privačiai. Tai yra visai neblogas uždarbis, vaikai visuomet yra žavūs, juos lydi geros emocijos. Be to žinau, kad tą dariau gerai, nes būti bloga mokytoja nemoku. Kad tai būtų mano gyvenimo aistra, negaliu teigti.

Atsikrausčius į Boston, mokinių neturiu, nors vietiniai „atakuoja“, prašosi į mokslus. Jaučiu, kartais reikia sustoti daryti tai, ką visada darei ir duoti sau truputį laiko. Namie nedykaduoniauju, manau, galiu leisti sau tą pertrauką. Pedagogika tikrai nėra mano svajonė, bet jeigu reikia, dirbu labai gerai.

– Ar palaikote ryšius su Lietuva? Ar ilgitės Lietuvos ir gimtojo miesto?

– Oi, gal nebesigraudenkim. Beveik kasdien kalbuosi su namiškiais Kaune, kartais susisiekiu su draugais Vilniuje, anksčiau važinėdavau į Lietuvą kas vasarą. Šiemet planuoju važiuoti – reikia pakrikštyti Andriuką ir Norą, o ir diedukas dar mažosios nematė, tik mano mama buvo apsilankiusi vasarą.

Jeigu ne aš, tai pas mus kas nors atvažiuoja, o atsikraustę į Boston dažnai sulaukiame užklystančių svečių.

– Į šį projektą Jus pakvietė M. Švėgžda von Bekker. Kas Jus paskatino jame dalyvauti? O kituose projektuose ar esate dalyvavusi?

– Su Martynu esame draugai ir muzikiniai partneriai nuo mokyklos laikų. Manęs daug ir skatinti nereikėjo. Nuostabus likimo akibrokštas atsiuntė jį metams stažuotis į Boston. Mes „klajojome“ po pasaulį gana ilgai, kol galų gale čia vėl susitikome. Labai gaila, kad taip trumpam, tad džiaugiamės kiekviena proga kartu pamuzikuoti.

– Kokius kūrinius atliksite ir kodėl pasirinkote būtent tuos kūrinius?

– Atliksime daugiau pramoginio žanro kūrinius, nes tą diktuoja koncerto struktūra. Grosime pakaitomis su šokėjų pasirodymais, taigi su rimtomis sonatomis atvažiuosime kitą kartą... Šįkart bus populiarūs, romantiniai, gal net ispaniški – aistringi kūriniai. Jie visi jau „laiko patikrinti“.

Labai įdomu yra groti kažkokį kūrinių po daugelio metų. Muzika ta pati, bet mes jau kitokie, ir ji skamba visiškai naujai... Grosime su dideliu džiaugsmu ir meile, kurią norime perteikti Jums, mūsų klausytojai.

– Ačiū už pokalbį ir iki susitikimo koncerte.

Kalbino
Laima Apanavičienė

Margumynai

Kuo mažiau sniego ant ledo – tuo saugiau

Beveik visus vandens telkinius Lietuvoje dabar yra užtraukęs storas ledo sluoksnis. Pastarosiomis dienomis ledą užklojęs sniegas neleidžia prasiskverbti dienos šviesai, kurios reikia fotosintezės procesui, ir vandens augalai nebeiškiria deguonies. Todėl vandenyje jos gali labai sumažėti. Kai trūksta deguonies, kyla pavojus, kad ežeruose ir tvenkiniuose gali pradėti dusti žuvis. Aplinkosaugininkai prieš dešimt metų su-

darė šalies vandens telkinių, kuriuose žiemos metu gali pradėti trūkti deguonies, sąrašą. Į šį aplinkos ministro patvirtintą sąrašą įrašyta 280 ežerų ir tvenkinių.

Šiuo metu, regionų aplinkos apsaugos departamentų duomenimis, kai kuriuose vandens telkiniuose deguonies kiekis jau yra sumažėjęs iki kritinės ribos, tačiau žuvų dusimo atvejų dar nepastebėta.

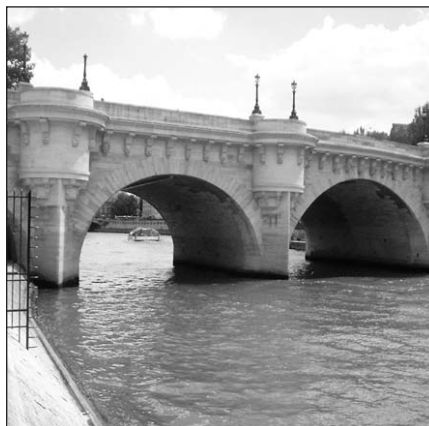
Aplinkos ministerijos inf.

Gražiausi Europos tiltai (II)

Pradžia vasario 9 d. numeryje

7. Naujasis tiltas (Pont Neuf), Paryžius, Prancūzija

„Naujuoju“ XVII a. pastatytas tiltas pavadintas todėl, jog tuo metu buvo gerokai naujesnis už greta esančiuosius. Tačiau šis vardas prilipo ir tapo tikriniu. Tiltas ilgą laiką buvo

vadinamas plačiausiu Paryžiuje, be to, jį pirmąjį pėstieji galėjo kirsti eidami šaligatviais. Visai neseniai 400-metis senukas buvo restauruotas ir iš tiesų atrodo kaip naujas.

8. Senasis tiltas (Stari Most), Mostaras, Bosnija ir Hercegovina

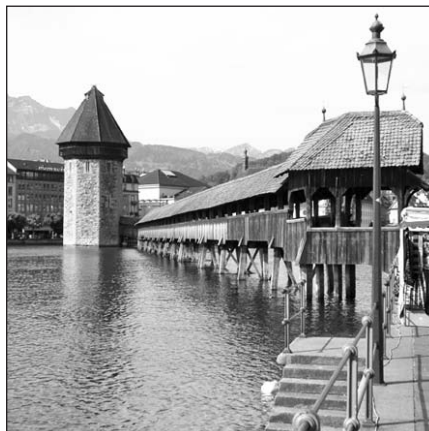
Labai gražus tiltas, jungiantis ant dviejų upės krantų išsidėsčiusio Mostaro dalis, buvo smarkiai apgriautas per 1993-ųjų Jugoslavijos

konfliktą. Laimei, į UNESCO paveldo sąrašą įrašytas tiltas nebuvo pamirštas ir greitai atstatytas. Šiandien šis Otomanų imperatoriaus Suleimano Didžiojo 1557-aisiais pastatytas tiltas laikomas vienu iš nesutarimų pabaigos simboliu.

9. Kapellbrykke (Koplyčios tiltas), Liucerna, Šveicarija

Koplyčios tiltas, pastatytas 1365-aisiais, laikomas seniausiu išlikusiu vis dar veikiančiu mediniu Europos tiltu. Tai – gynybinės struktūros da-

lis, jungusi senąją ir naująją miesto dalis. Tiltu viduje – 111 trikampio formos paveikslų, kuriuose vaizduojami svarbiausi Šveicarijos istorijos įvykiai. 1993 metais kilusio gaisro metu net 78 iš jų buvo sunaikinti, tačiau, laimei, dėl išlikusių pavyzdžių juos pavyko restauruoti.

10. Anghel Saligny tiltas, Rumunija

1895-aisiais du Danubės krantus sujungęs tiltas buvo laikomas ilgiausiu pasaulyje. Po 4,037 metrų ilgio tiltu, iškilusiu 30 metrų virš vandens, galėjo praplaukti ir itin dideli laivai.

Šiandien jis yra nebenaudojamas, nes 1987-aisiais greta jo iškilo naujas tiltas.

11. Atodusių tiltas (Ponte dei Sospiri), Venecija, Italija

Atodusių tiltas, pastatytas XVII a., jungia Dožų rūmus su Venecijos kalėjimu. Tokį romantišką vardą jam davė lordas Byronas, mat, pasak jo, čia dūsaudavę kaliniai, paskutinį sykį žvelgiantis į Venecijos panoramą.

Tiesa, dabar legenda paversta gerokai romantiškesne – sakoma, jog poros, kurios saulei leidžiantis praplauks po tiltu ir pasibučiuos, mylės vienas kitą amžinai.

12. Erasmus tiltas (Erasmusbrug), Roterdamas, Nyderlandai

Gražią, ant lengvų lynų pakibusią skulptūrą vietiniai vadina „gulbe“. Tiltas nėra nei senas (pastatytas 1996-aisiais), nei labai ilgas (vos 808 metrai), tačiau jau spėjo tapti miesto simboliu dėl savo neįprastos formos.

Balsas.lt

PSICHOLOGINĖS PAGALBOS LINIJA

Skambinti tel.: 1-866-438-7400

pirmadienį ir ketvirtadienį nuo 6 val. v. iki 10 val. v.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆ **Socialinių reikalų skyrius** Lemonte maloniai kviečia vasario 17 d., trečiadienį, 1 val. p. p. atvykti į filmų popietę. Bus rodoma dokumentinio filmo „Liškiava“ iš ciklo „Mūsų miesteliai“ II dalis. Vasario 24 d. matysite dok. filmą „Saulėlydis Lietuvoje“. Filmai rodomi PLC skaitykloje, šalia Bočių menės.

◆ **Lietuvos meno meistrų koncertas** Lietuvos Nepriklausomybės dienai paminėti vyks vasario 20 d., šeštadienį, 7 val. v. Jaunimo centro didžiojoje salėje (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636). Bilietus bus galima įsigyti prieš koncertą Jaunimo centre. Iš Lemont į koncertą bus galima nuvažiuoti autobusu. Nuo PLC autobusus išvyks 5:30 val. p. p. Daugiau informacijos tel.: 708-691-9674.

◆ **Interfaith Refugee and Immigrant Ministries (IRIM)** ir Balzeko lietuvių kultūros muziejus vasario 27 d. 3 val. p. p. kviečia visus į seminarą-pokalbį „Medicininis draudimas 'All Kids'. Galimybės ir reikalavimai“. Seminarą ves IRIM organizacijos Viešųjų ryšių atstovas Olegas Malskis. Muziejaus adresas: 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL. Įėjimas nemokamas. Tel. pasiteiravimui: 773-582-6500.

◆ **Dailininkės Giedrės Žumbakienės** meno darbų parodos atidarymas įvyks kovo 7 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje, PLC Lemont, IL. Parodą globoja ateitininkų Korp! Giedra.

◆ **Kovo 11-osios šventė ir premijų literatūrinio konkurso laureatams**, „Dirvos“ laikraščio 95-mečio ir Amerikos lietuvių tautinės sąjungos (ALTS) 60-mečio paminėjimas vyks kovo 21 d. 3 val. p. p. Jaunimo centro didžiojoje salėje, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL. Programoje: svečio iš Lietuvos pasisakymas, laureatų pasiskelbimas, laureato žodis. Meninę

programą atliks ansamblio „Dainava“ vyrų vienetas. Programą ves Dalia Sokienė. Premijų mecenatas – ALTS. Vaišins „Kunigaikščių užėiga“. Vietas užsisakyti galima tel.: 708-422-6514 arba 708-408-8352 (Irena Dirdienė).

IŠ ARTI IR TOLI...

◆ **Philadelphia Jaunimo sąjunga** visus kviečia dalyvauti biliardo varžybose (4432 Bristol Road, Suite 6, Treviso, PA 19053), kurios vyks vasario 20 d. Pradžia – 11:30 val. r. Dalyvio mokestis – 25 dol. Prašome dalyvius iš anksto užsiregistruoti tel.: 484-557-9167 (Tadas) arba el. pašto adresu: tadas656@yahoo.com. Pasiūbaigus varžyboms 7:30 val. v. – smagi vakaronė ir turnyro nugalėtojų apdovanojimas Lietuvių namuose (2715 East Allegheny Ave., Philadelphia, PA 19134).

◆ **WSU Lietuvių kambario (Lithuanian Room at Wayne State University, Detroit, MI) komitetas** visus maloniai kviečia dalyvauti Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 20-ųjų ir Žalgirio mūšio 600-ųjų metinių minėjime, kuris vyks vasario 28 d. 2 val. p. p. Manoogian Hall, Lietuvių ir Lenkų kambariuose. Kalbėtojai – dr. Leonardas Gerulaitis ir dr. Romualdas Kriaučiūnas. Bus meninė programa ir vaišės. Galinčius prašome WSU Lietuvių kambarį paremti auka. Auką siųsti Algiiui Kauneliui adresu: 33324 Oakland Ave., Farmington, MI 48336. Visos aukos nurašomas nuo federalinių mokesčių.

◆ **Sunny Hills, FL apylinkės lietuvių švęs** Lietuvos Nepriklausomybės dieną. Kovo 7 d., sekmadienį, 11 val. r. Šv. Teresės parapijos bažnyčioje, 2056 Sunny Hills Blvd., Sunny Hills, FL, bus aukojamos šv. Mišios, 3 val. p. p. parapijos salėje vyks minėjimas. Visus kviečiame dalyvauti.

Sofija Jelionienė, gyvenanti **Darien, IL**, pratęsė dvi „Draugo“ prenumeratas ir paaukojo dosnią 100 dol. auką laikraščio leidybai paremti. Nuoširdus ačiū, kad mus skaitote ir remiate.

Andrius ir Julytė Kudirkos iš Orland Park, IL, 2009 m. spalio 13 d. susilaukė sūnelio Luko Gintvydo. 2010 m. sausio 23 d., dalyvaujant gausiam draugų ir giminių būriui, mažąjį Lukutį kun. Jaunius Kelpšas pakrikštijo Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje, Brighton Park. Krikšto tėveliai Jennifer Antanaitytė-McCarthy ir Ryan McCarthy džiaugsmingai priėmė pareigas globoti Lukutį. Visi linki Lukui išaugti doru ir geru kataliku!

Pirmoje eilėje iš kairės: teta Krista Plačaitė, krikšto tėvas R. McCarthy su Luko sesute Ilona Kudirkaite, krikšto mama J. Antanaitytė-McCarthy laikanti naująjį krikščionį Luką Gintvydą Kudirką, mama Julytė Plačaitė-Kudirkienė, tėvas Andrius Kudirka. Antroje eilėje iš kairės: prodėdė Viktoras Kelmelis, dėdė Petras Plačas, tėtis Gintaras Plačas, močiutė Aldona Plačienė, močiutė Aldona Kudirkienė, senelis Arvydas Kudirka, dėdė Paulius Kudirka ir dėdė Romas Kudirka.

A. S. tekstas ir nuotr.

Šventiniai renginiai JAV LB Vidurio Vakarų apygardoje

Brighton Park apylinkėje – **vasario 21 d.** 10 val. r. iškilmingos šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje. Po Mišių vyks akademinė ir meninė programa parapijos salėje (4420 S. Fairfield Ave., Chicago, IL). Pagrindinis kalbėtojas – buvęs garbės generalinis konsulas Čikagoje Vaclovas Kleiza. Meninę programą atliks tautinių šokių grupės „Grandis“ jaunimas. Po koncerto – šventiniai pietūs.

Cicero apylinkėje – **vasario 21 d.** 10 val. r. Šv. Antano parapijos salėje (50th Ave. ir 15-os gatvės sankirtoje) vyks minėjimas. Pagrindinis kalbėtojas – Ernestas Lukoševičius. Bus rodomas filmas apie Lietuvos partizanus.

East Chicago, IN apylinkėje – **vasario 28 d.** 1 val. p. p. apylinkės valdyba, Lietuvos Vyčiai kartu su ALT'u rengia minėjimą American Legion Post #430 (7430 Broadway, Merrillville, IN).

Greater St. Louis, IL – **vasario 28 d. 10 val. r.** Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo lietuvių katalikų parapijos salėje (1509 Baugh Ave., East St. Louis, IL).

Lemont apylinkėje – **vasario 21 d.** 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centro Fondo salėje (14911 127th St., Lemont, IL). Pagrindinis kalbėtojas – prof. dr. Algirdas Avizienis. Meninę programą atliks Lietuvių Operos choras ir solistė Nida Grigalavičiūtė. Programą ves Dalia Sokienė. Visus pasitiks pučiamųjų instrumentų ansamblis „Gintaras“.

Minnesota apylinkėje – **vasario 21 d.** 12 val. p. p. Prince of Peace Lutheran Church (2561 Victoria St., Roseville, MN)

Naperville apylinkėje – **vasario 20 d.** 12 val. p. p. „Rasos“ lituanistinėje mokykloje, St. Timothy bažnyčios patalpose (1313 N. Mills St., Naperville, IL).

Waukegan apylinkėje – **vasario 28 d.** 2 val. p. p. Libertyville Civic Center, (135 W Church Street, Libertyville, IL 60048). Invokaciją skaitys kunigas Gediminas Jankūnas, sveikinimo žodį tars JAV LB Vidurio Vakarų apygardos valdybos pirmininkė Irena Vilimienė. Gros ir dainuos Ligita ir Algimantas Barniški, šoks „Laumės“ tautinių šokių kolektyvas. Pradžia 2 val. p.p.

JAV LB Vidurio Vakarų apygardos valdyba

Sausio 16 d. Richmond, Virginia vyko naujai išrinkto gubernatoriaus respublikono Robert McDonnell inauguracija. Ta proga surengtoje puotoje dalyvavo ir lietuviai respublikonai (iš kairės į dešinę): Dr. Mykolas Pakštys, Amerikos lietuvių respublikonų federacijos vicepirmininkas, Audronė Pakštienė, federacijos sekretorė, Maya Pernini ir Linas Kojelis, Virginia respublikonų centrinio komiteto narys.

Audronės Pakštienės archyvo nuotr.

SKELBIMAI

Advokatas Jonas Gibaitis

30 metų darbo patirtis
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.
www.johngibaitis.com
gibaitis@aol.com

Advokatas Vytenis Lietuvninkas

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas AURIS JARAŠŪNAS

Estate Planning (Wills, Trusts) ir Land Use
2802 Santa Monica Blvd.
Santa Monica, CA 90404
Tel.: 310-828-7525
Mob.: 310-701-8472
E-mail: jaralaw@earthlink.net
Valandos: antradieniais ir pagal susitarimą

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į **Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road.** Tel. (773) 847-7747.

Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500